

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW
Zarząd Główny

XIV Zwyczajny Walny Zjazd Delegatów PZF

POZNAŃ - 1986.05.03-04

BIULETYN
INFORMACYJNY PZF

SPIS TREŚCI

	Str.
<i>Henryk Białek</i> — Polski Związek Filatelistów w przededniu XIV Walnego Zjazdu	1
<i>Zbigniew Zieliński</i> — Ocena sprawozdań finansowych PZF za 1985 rok	6
<i>Antoni Kurczyński</i> — Filatelistyka tematyczna — spojrzenie na minioną kadencję	9
<i>Henryk Białek</i> — 40-lecie PRL, 40-lecie powrotu do Macierzy Ziemi Zachodnich i Północnych	12
<i>Weronika Stepanczenko</i> — Działalność kobiet w PZF	14
<i>Mieczysław Syta</i> — Główne Kolegium Sędziów	19
<i>Piotr Śmieszek</i> — KWF „35 lat PZF” w Gdańsku	22
 Z PRAC ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF	
XVI Plenum Zarządu Głównego PZF	24
Uchwały XVI Plenum ZG PZF	25
Decyzje XVI Plenum ZG PZF	25
 Z PRAC PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF	
Posiedzenie odbyte dnia 26.01.1986 r	26
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	27
Posiedzenie odbyte dnia 8.03.1986 r.	29
Uchwały i ważniejsze decyzje Prezydium ZG PZF	29
<i>Andrzej Kopczyński</i> — Działalność Rady Redakcyjnej „Filatelisty” — etap następny	33
Program podstawowego szkolenia aspirantów kandydatów na sędziów konkursowych PZF	34
<i>Andrzej Kopczyński</i> — Wyniki oceny wydawnictw filatelistycznych PZF w 1984 r.	37
<i>Krzysztof Lachowicz</i> — Nadruki okolicznościowe na polskich kopertach pocztowych — Ck (uzupełnienie okresu PRL cz. II)	39
 Z ZAŁOBNEJ KARTY	
<i>Andrzej Lipski</i> 1923—1986	46
Wspomnienia o mgr. inż. Zygmuncie Skrobeckim — Honorowym Członku PZF	48

HENRYK BIAŁEK

POLSKI ZWIĄZEK FILATELISTÓW W PRZEDEDNIU XIV WALNEGO ZJAZDU

W 36-letniej historii Polskiego Związku Filatelistów zbiera się już XIV raz Walny Zjazd Delegatów. Będziemy obradować w Poznaniu, w starym historycznym mieście, wyrosłym u zarania polskiej państwowości. Obrady będą toczyły się w dniach 3 i 4 maja 1986 roku. Organizatorami i gospodarzami Zjazdu będą Koledzy z Okręgu Poznańskiego PZF. Na Zjazd przybędzie 175 Delegatów z całej Polski. Dokonają oni oceny działania Związku w okresie lat 1982—1985, wybiorą nowe władze naczelne Związku, tj. 49-osobowy Zarząd Główny, 11-osobową Główną Komisję Rewizyjną, 11-osobowy Główny Sąd Koleżeński oraz w Uchwale nakreślą program działania na następne cztery lata.

Jaka była XIII kadencja PZF?

Syntetyczna charakterystyka minionego czterolecia nie jest łatwa. Na trudność tę wpływa wiele czynników wynikających z ogromu dokonań, rozległości i wielopłaszczyznowości działań ogniw organizacyjnych i funkcjonalnych naszego Związku. W ocenie nie można także pomijać złożonych uwarunkowań życia społeczno-politycznego i gospodarczego naszego kraju.

Naczelnym zadaniem Związku było zachowanie tradycji i dorobku z przeszłości filatelistyki polskiej, a poprzez realizację zadań statutowych i konsekwentne wykonywanie postanowień Uchwały XIII Walnego Zjazdu — zapewnienie jej dalszego rozwoju ilościowego i jakościowego. Atrakcyjność naszego stowarzyszenia i specyfika form i metod pracy przyczyniła się do wzrostu naszych szeregów o 114.149 członków i uczestników, czyli o ponad 100 tysięcy nowych pasjonatów filatelistyki.

Związek nasz liczy obecnie 328.294 członków, w tym 53.697 uczestników. Jest to ogromne osiągnięcie, niespotykane w historii filatelistyki polskiej. Przybyło nam 610 kół członków dorosłych i 453 koła młodzieżowe. W sumie Związek prowadzi swoją działalność filatelistyczną w 4.112 kołach osób dorosłych i młodzieży. Ten ogromny rozwój postawił przed Związkiem nowe zadania w zakresie organizacji, aktywizacji pracy szkoleniowej, zaopatrzenia itp.

W celu poprawy zaopatrzenia w znaczki uruchomiono abonament znaczków na pocztę z zastosowaniem 5% rabatu na realizację zadań statutowych kół PZF. W tym celu zaktywizowano i podniesiono rolę spotkań wymiennych, podjęto wiele zadań w zakresie wystawiennictwa itp. Dokonano remontu i konserwacji 3.000 gablot wystawowych z puli centralnej, a będących w dyspozycji poszczególnych okręgów. Ponadto ze środków ZG PZF zbudowano 1.050 nowych gablot, a liczne koła systemem gospodarczym w swych zakładach pracy zbudowały dalsze około 500 gablot. W ten sposób majątek wystawowy w skali Związku powiększył się o około 5.000 gablot wystawowych.

Podjęto prace konstrukcyjne nad nowym modelem aluminiowej gabloty wystawowej, która po sprawdzeniu eksploatacyjnym będzie wykonana w 1987 roku w ilości 3.000 egzemplarzy. W ten sposób stworzy się bazę materialną sprzętu wystawienniczego zabezpieczającą potrzeby PZF oraz pozwoli zorganizować w Polsce w 1993 roku po raz trzeci Światową Wystawę Filatelistyczną.

W ubiegłej kadencji, kosztem 18.135.000 zł, wobec 3.657.000 zł w latach 1978—1981, zorganizowaliśmy kilkadziesiąt wystaw filatelistycznych z planu centralnego, w tym 7 bilateralnych wspólnie z innymi związkami zagranicznymi. Do największych i najciekawszych można zaliczyć: „Socphilex'84” we Wrocławiu, XIV OWF w Toruniu, „100-lecie polskiego ruchu robotniczego” we Wrocławiu, „Katowice'82”, „Aerofila'82” w Dęblinie, „Militaria'83” w Kielcach, „Kultura i Sztuka” w Białymstoku, „Polska—Węgry” w Szczecinie, „Historia Poczty i całostki” w Opolu, „Nowości Poczty Świata” w Bydgoszczy, „Grafilex'84” w Bielsku-Białej, „Obozy jenieckie 1939—1945” w Łodzi, „Nigdy więcej wojny” w Olsztynie, „Polska—Szkocja” w Łodzi, „Polska—RFN” w Poznaniu i wiele innych. Ponadto w okręgach, oddziałach i kołach zorganizowano około 1.000 wystaw, wernisaży i ekspozycji filatelistycznych. W ubiegłej kadencji praktycznie każdy członek PZF, dysponujący odpowiednio opracowanym eksponatem, mógł go wystawić nawet kilkakrotnie. Nie jest to na pewno kres naszych możliwości i w tym kierunku można wiele jeszcze wspólnym wysiłkiem uczynić.

Autorytet naszego Związku poważnie wzrósł w wyniku włączenia się do obchodów 100-lecia polskiego ruchu robotniczego, 40-lecia LWP, 40-lecia Polski Ludowej, 40-lecia powrotu do Macierzy Ziemi Zachodnich i Północnych. Nasze działania i wystawy uzyskały bardzo wysoką ocenę najwyższych czynników państwowych i politycznych kraju.

Kolejnym ważnym osiągnięciem mijającej kadencji był dalszy rozwój młodzieżowego ruchu filatelistycznego. Przybyło nam dalszych 16.159 uczestników, dla których zabezpieczono możliwości udziału w maratonach, wystawach, konkursach i innych imprezach. Poczynania te miały charakter szkoleniowy, patriotycznego wychowania, propagandowy i nozrywkowy. W maratonach: „Polscy mistrzowie pędzla i dłuta” — 1981/82, „Fauna Polski” — 1982/83, „40-lecie PRL — Nauka i technika” — 1983/84 oraz „Nigdy więcej wojny” — 1984/85 brało przeciętnie udział 30—40 tysięcy młodzieży rocznie.

W zakresie wystawiennictwa młodzieżowego poczyniono dalsze kroki, organizując samodzielne wystawy oraz zapewniając na wystawach ogólnych klasę zbiorów młodzieżowych. Pewnym cieniem padającym na działalność młodzieżową jest niepełne wykonanie punktu Uchwały XIII Zjazdu o opiece kół dorosłych nad młodzieżowymi. Wydaje się jednak, że XIII Zjazd problem ten postawił zbyt rygorystycznie, a Zarządy Okręgów PZF nie stworzyły należytych preferencji dla kół dorosłych prowadzących działalność opiekuńczą nad młodzieżą.

W wyniku kontaktów z filatelistyką międzynarodową podjęto konkretne działania na rzecz równomiernego rozwoju wszystkich działów filatelistyki. W tym celu powołano do życia komisje problemowe ZG PZF, będące odpowiednikami Komisji FIP. Prace tych komisji przyniosły już pewne efekty w zakresie badań nad historią poczty i filatelistyki, filatelistyką tematyczną, całostek, aerofilatelistyką, ekspertów i zwalczania fałszerstw, maximafilatelii. Prace te są długotrwałe i poprzez działania organizacyjne własne, tworzenie odpowiednich komisji w okręgach, działania badawcze, dokumentacyjne, publicystyczne, pełne efekty osiągnąć w najbliższej kadencji.

Poważnym problemem jest zabezpieczenie literatury filatelistycznej. W bieżącej kadencji prowadzono intensywne prace autorskie i redakcyjne nad kilkudziesięcioma

nowymi pozycjami, które ukażą się w następnej kadencji. Proces tworzenia dzieła jest bowiem długotrwały, lecz bez prac przygotowawczych nastąpiłoby znaczne ograniczenie wydawnictw w następnych latach. Nie można jednak twierdzić, że w zakresie literatury i rozwoju bibliotek w mijającej kadencji była stagnacja. Systematycznie ukazywał się dwutygodnik „Filatelista” — organ prasowy Związku. Pewne refleksje budzi fakt, że z nakładu 18 tysięcy, każdy numer odnotowuje prawie 2.500 egzemplarzy zwrotów. Czyżby było tak małe zapotrzebowanie na literaturę. Roczny zestaw numerów „Filatelisty” zawiera przecież ogromną wiedzę ze wszystkich dziedzin filatelistyki i może stanowić doskonały materiał szkoleniowy dla kół.

Podobnie, do wszystkich kół filatelistów dorosłych kierowany jest Biuletyn Informacyjny PZF, zawierający wszystkie dokumenty regulujące działalność Związku i materiały dotyczące wystaw. On również stanowi poważną pomoc w działalności wszystkich ogniw organizacyjnych PZF.

Do wszystkich kół młodzieżowych adresowany jest „Młody Filatelista”, zawierająca interesujące materiały, które powinny być wykorzystywane w pracy kół młodzieżowych.

Poważnym pismem o charakterze naukowym jest Historyczno-Badawczy Biuletyn Filatelistyczny redagowany i wydawany w Łodzi. Pismo to zdobywa w klasie literatury najwyższe nagrody i medale na wystawach filatelistycznych, łącznie ze światowymi pod patronatem FIP.

Wreszcie „Filatelista-Tematyk”, wydawany w czterech mutacjach tematycznych w czterech różnych miastach, zawiera wiele materiału szkoleniowego. W związku z dużym zainteresowaniem tym pismem związkowym uzyskaliśmy ostatnio zgodę na zwiększenie nakładu do 3.000 egzemplarzy.

W okresie kadencji wydano Poradnik opiekuna koła młodzieżowego w nakładzie 5.000 egzemplarzy. Wydawnictwo KAW, oprócz katalogów popularnych, wydało drugi nakład katalogu specjalizowanego oraz „Sport w filatelistyce”. W wydawnictwie tym w druku znajduje się dalszych pięć pozycji, w tym Monografia Okręgu Warszawskiego PZF.

W druku wydawnictwa MAW znajduje się podręcznik dla kół młodzieżowych autora Z. Wiatrowskiego. W sumie wydano w ubiegłej kadencji kilka tysięcy stron druku na tematy filatelistyczne. Wydawnictwa te adresowane są głównie do bibliotek kół, oddziałów i okręgów. Złożona jest natomiast ich dystrybucja do indywidualnego czytelnika. Z jednej strony są głosy o braku literatury, z drugiej zaś wydawnictwa odnotowują zwroty lub materiały te zalegają w biurach zarządów okręgów. Jest to więc kolejny problem do rozwiązania.

Na podstawie powyższych przykładów można stwierdzić, że kończąca się kadencja była bardzo pracowita, odnotowała wiele osiągnięć, poprowadziła polską filatelistykę do przodu, lecz z przyczyn obiektywnych, niezależnych od PZF, nie była w stanie rozwiązać wszystkich problemów w sposób zadowalający, mimo że władze Związku pracowały nad wszystkimi sprawami. Należy też stwierdzić, że wiele podjętych prac wymagało i wymaga wiele czasu. W życiu społecznym zbiorowym, a także i jednostek, o rezultatach działania teraźniejszego możemy często dowiedzieć się dopiero w przyszłości. Dlatego odwołanie się do mądrości Związku jest koniecznością dalszego bytu i rozwoju PZF.

Kilka spostrzeżeń z kampanii sprawozdawczo-wyborczej

Generalnie należy stwierdzić, że zebrania sprawozdawczo-wyborcze cechowała duża troska o nasz Związek. O przebiegu zebrań w kołach można powiedzieć, że w niewielu z nich brali udział wszyscy członkowie. Głównie były to zebrania ustę-

pujących władz koła, poszerzone o aktyw zaangażowany w wystawiennictwo, roz-prowadzanie abonamentu, realizujący różne zadania statutowe, jak szkolenie i od-czyty, prowadzący biblioteczki, kroniki koła, wystawiający swoje eksponaty na wy-stawach, prowadzący indywidualną wymianę znaczków w kraju i z zagranicą, publi-cystów, jurorów i innych członków zamierzających czynnie włączyć się do działal-ności związkowej.

Znaczna liczba kół, w niektórych okręgach sięgała ona ponad 30%, nie wzięła aktywnego udziału w kampanii sprawozdawczo-wyborczej. Zjawisko takie jest syg-nałem dla władz okręgów do nawiązania bliższej współpracy z zarządami kół. Wy-dłużenie kadencji koła do 4 lat nie powinno osłabić aktywności znacznej liczby kół. Wspólnie ustalamy prawa i obowiązki wewnątrzwiązkowe i wspólnie powin-niśmy je przestrzegać.

Zebrania sprawozdawczo-wyborcze w kołach ujawniły także, że wielu aktywi-stów nie zna Statutu PZF, nie sięga po pisma filatelistyczne i działalność Związku utożsamia z działalnością urzędów administracji gospodarczej, co jest czystym nie-porozumieniem. Wielu aktywistów i delegatów z kół już na walnych zebraniach w okręgach prezentowało poglądy przypisujące Związkowi uprawnienia partii poli-tycznej lub co najmniej ministerstwa. Takie pojmowanie PZF jest sprzeczne z pod-stawowymi założeniami, że filatelistyka to przede wszystkim hobby, to tworzenie zbioru jako przedmiotu osobistego zainteresowania, pogłębienia wiedzy i jej popula-ryzacja oraz źródło odprężenia i odpoczynku w czasie wolnym od pracy. Filatelistyka to ruch kulturalny, to ważny czynnik społecznego zaangażowania w sprawy kraju i sprawy filatelistyki.

Z takich to głównie założeń wychodzili delegaci na walnych zebraniach spra-wozdawczo-wyborczych szczebla okręgowego. Dyskusje potwierdzały duże osiągnię-cia Związku, wytyczyły zadania dla delegatów na Walny Zjazd PZF oraz sformuło-wały wnioski i dezyderaty pod adresem własnych władz związkowych oraz innych instytucji. W czasie wyborów kierowano się dotychczasowymi, sprawdzonymi w dzia-łalności walorami kandydatów, ich zaangażowaniem w sprawy filatelistyki, możli-wościami czasowymi i umiejętnością kierowania zespołami ludzkimi. Z tych wzglę-dów, z nielicznymi wyjątkami, w większości okręgów do nowych władz wybrano większość tych samych działaczy, z niewielkimi zmianami wynikającymi z oceny kandydatów, którzy nie gwarantowali wysokiej jakości pracy na rzecz PZF.

Charakterystyka wniosków zgłoszonych na Walny Zjazd

Jak już wspomniałem, dyskusję na zebraniach w poszczególnych okręgach ce-chowała rzeczowość, rozsądek i w miarę pełny realizm w sprawach dotyczących pro-blemów rozwoju polskiej filatelistyki. Niemniej zwracano uwagę na szereg zjawisk wywierających ujemny wpływ na działalność i rozwój PZF. Delegaci zgłosili wiele wniosków i postulatów będących w kompetencji różnych instytucji administracji pań-stwowej, jednostek gospodarczych i przyszłego Zarządu Głównego. Zdaniem delega-tów realizacja tych wniosków może się przyczynić do rozwiązania niektórych na-szych problemów i wpłynąć na złagodzenie źródeł niezadowolenia, częstokroć wielu tysięcy członków PZF. Zgłoszone wnioski i postulaty ze wszystkich walnych zebrań zostały pogrupowane i uporządkowane. I tak na przykład, pod adresem Minister-stwa Łączności zgłoszono następujące wnioski:

1. Wydawnictwa specjalne o ograniczonych nakładach (w tym czarnodruki, no-wodruki itp.) wydawane przez Ministerstwo Łączności powinny być emitowane w ta-kich nakładach, aby każdy członek PZF (także i uczestnik młodzieżowy) mógł je otrzymać po jednym egzemplarzu. Pozostała część nakładu powinna być przezna-

czona wyłącznie na cele eksportu oraz do dyspozycji Związku na nagrody i wyróżnienia dla działaczy PZF.

Wniosek wymaga komentarza. Ministerstwo Łączności od 1981 roku nie wydało ani jednego czarnodruku czy nowodruku.

2. Wprowadzić bieżącą numerację bloków, arkusików i innych wydawnictw specjalnych w ograniczonych nakładach, co każdorazowo pozwoli na ustalenie źródeł, z których trafiają one na rynek — w celach spekulacyjnych. Komentarz: na wniosek ZG PZF, Departament Służby Pocztovej, jako emitent, zwrócił się w tej sprawie do PWPW.

3. Zaniechać praktyki emisji wydawnictw o ograniczonym nakładzie w powiązaniu z jakąkolwiek wystawą filatelistyczną. Komentarz: Ministerstwo Łączności, na wniosek ZG PZF, podjęło decyzję zgodną z naszym wnioskiem.

4. Ministerstwo Łączności powinno zaniechać emitowania znaczków z dopłatami na cele inne niż filatelistyczne. Dopłata nie służy uiszczaniu opłaty portoryjnej. Znaczków z dopłatą w zasadzie nie jest sprzedawany w urzędach pocztowych. Praktycznie, nakłady takich emisji w całości wykupywane są przez filatelistów i dlatego do nich powinny być kierowane wpływy z dopłat, wyłącznie na działalność propagującą filatelistykę lub imprezy sprzyjające takiej działalności.

W przypadkach szczególnych dopłaty mogłyby być stosowane, lecz w konsultacji lub na wniosek ZG PZF, reprezentującego polską filatelistykę, z zastrzeżeniem, że dopłata (niska, np. 2 zł) jest przeznaczona na cele ogólnospołeczne i jest związana ze znaczkami o niskim nominale i dużym nakładzie, przeznaczonym do sprzedaży we wszystkich urzędach pocztowych. Komentarz: Ministerstwo Łączności w ostatnich latach zaniechało stosowania dopłat na inne cele niż PZF. Jednak widziałem w Ministerstwie Łączności liczne wnioski filatelistów, w tym kół a nawet okręgów, o dopłaty na inne cele niż PZF. Filateliści muszą się wreszcie na coś zdecydować. Na zebraniach protestują przeciw dopłatom, a potem, poza ZG PZF, ślą wnioski do Ministerstwa Łączności w sprawie stosowania dopłat.

5. Zwrócić uwagę na celowość przywrócenia i popularyzowania symboli historycznie związanych z działalnością poczty poprzez powrotne umieszczanie rysunku trąbki pocztowej na obiektach pocztowych, jak urzędy, budynki pocztowe, skrzynki, samochody pocztowe itp. Pozytywnym przykładem dbałości o zachowanie tych elementów może być na przykład Koszalin.

6. Przypomnieć służbom pocztowym przepis o kasowaniu znaczków na korespondencji. Przepis, który powinien być stanowczo egzekwowany. Wszelkie walory filatelistyczne powinny być kasowane wyraźnie i czysto.

Taki jest charakter wniosków kierowanych do Ministerstwa Łączności. Wiele innych, często dyskusyjnych, musi być przeanalizowanych przez Delegatów na Zjeździe.

Podany, dla przykładu, zespół wniosków adresowanych do Ministra Łączności wskazuje na różnorodność problemów nurtujących środowisko filatelistów, na różne podejście poszczególnych grup naszych kolegów do tych samych problemów.

*
* *
*

Na zakończenie jeszcze kilka uwag i spostrzeżeń.

Związek działał, w ubiegłej kadencji, a szczególnie w jej pierwszej połowie, w bardzo trudnych warunkach. Jednocześnie jako jeden z nielicznych, jeśli nie jedyny, zachował swoją dynamikę rozwoju, prężność organizacyjną i zaangażowanie

w sprawy dnia codziennego społeczności filatelistycznej. PZF zdecydowanie chroni, kultywuje i rozwija własne formy i metody działania. Odrzucamy wszystkie propozycje sposobów działania, które gdzie indziej się skompromitowały i w filatelistyce są nieprzydatne. Związek i jego działacze zachowali specyficzny urok stosunków koleżeńskich, przyjaźni i wzajemnej pomocy. Próby dezintegrowania naszych środowisk, niszczenia działaczy z niskich pobudek, są nie tylko odrzucane z niesmakiem, ale jednocześnie konsolidują nasze środowiska i umacniają w szlachetności uprawianego hobby i postępowania organizacyjnego.

ZBIGNIEW ZIELIŃSKI

OCENA SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH PZF ZA 1985 ROK

Jak i w latach poprzednich bieżącej kadencji Zarządu Głównego PZF — Główna Komisja Rewizyjna PZF prowadziła w roku 1985 oraz w pierwszym kwartale 1986 roku badania dokumentacji źródłowej i ewidencji księgowej Zarządu Głównego naszego Związku. Również sprawozdanie finansowe Zarządu Głównego PZF za rok 1985 było przedmiotem badań Głównej Komisji Rewizyjnej w dniu 15 lutego 1986 roku, a sprawozdanie zbiorcze Polskiego Związku Filatelistów za ten okres — w dniach 15 i 16 marca 1986 roku.

Zakres badań jak zwykle dotyczył:

- bilansu i sprawozdania Zarządu Głównego PZF z wykonania preliminarza wpływów i wydatków za rok 1985;
- bilansów i sprawozdań jednostkowych 24 Okręgów PZF z wykonania preliminarza wpływów i wydatków za 1985 rok;
- bilansu zbiorczego oraz sprawozdania zbiorczego PZF z wykonania preliminarza wpływów i wydatków Związku za 1985 roku.

Materiałem podstawowym do oceny bilansów i sprawozdań jednostkowych z wykonania preliminarzy wpływów i wydatków okręgów były sprawozdania okręgowych komisji rewizyjnych z kontroli ww. sprawozdań finansowych.

I. Sprawozdanie finansowe ZG PZF

Przeprowadzone badania wykazały, iż zarówno dokumentacja źródłowa, jak i ewidencja księgowa — są prawidłowe. Sumy wykazane w bilansie oraz w sprawozdaniu dochodów i wydatków zgodne są z zapisami ewidencji syntetycznej i analitycznej. Inwentaryzację składników majątkowych przeprowadzono i rozliczono prawidłowo, a wyniki rozliczono, wyjaśniono i zatwierdzono przez Prezydium ZG.

W okresie sprawozdawczym stan rachunku walutowego Zarządu Głównego w Banku Handlowym wzrósł o 15,5%, pomimo opłacenia udziału wystawców w 1985 roku w wystawach zagranicznych pod patronatem FIP.

Fundusze zasadnicze Zarządu Głównego, po uwzględnieniu wyniku finansowego za 1985 rok zmniejszyły się w okresie sprawozdawczym o 16%.

Sprawozdanie finansowe ZG PZF za rok 1985 zostało sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, zasadami nauki rachunkowości i ogólnie przyjętymi zasadami. Bilans Zarządu Głównego PZF na 31.12.1985 r. wykazuje poważny wzrost sumy bilansowej i wysoką płynność funduszy zasadniczych z tym, że rok sprawozdawczy zamknął się ujemnym wynikiem finansowym — w kwocie zł 1.446,3 tys. Struktura składników bilansowych, w porównaniu do roku 1984, przedstawia się następująco:

(w tys. zł)

Ze- spół	Składnik	Bilans na:		Wskaźnik %
		31.12.1984	31.12.1985	
	A k t y w a			
0	Środki trwałe	—	—	
1	Środki pieniężne i rachunki bankowe	7.514,4	11.512,8	153,2
2	Rozrachunki	4.054,2	2.209,9	54,4
3	Materiały i przedmioty nie-trwałe	6.447,2	11.947,1	185,3
8	Wyniki finansowe	—	1.446,2	—
	Suma bilansowa	18.015,8	27.116,0	150,5
	P a s y w a			
2	Rozrachunki	8.705,5	16.829,6	193,3
3	Materiały i przedmioty nie-trwałe (umorzenie)	267,9	1.026,5	383,0
8	Fundusze zasadnicze i wynik finansowy	8.626,4	8.626,3	100,0
9	Fundusze specjalnego przeznaczenia	416,0	633,6	152,1
	Suma bilansowa	18.015,8	27.116,0	150,5

Wysoki stan środków na rachunku bankowym oraz materiałów został spowodowany okresowymi wpłatami dokonanymi przez okręgi na rachunek ZG z tytułu przedpłat na bloczek „Italia 85” oraz rozliczeniami z tego tytułu.

Wykonanie przez Zarząd Główny preliminarza wpływów i wydatków za rok 1985 — Główna Komisja Rewizyjna ocenia pozytywnie, z wyjątkiem wpływów z dopłat do bloczków „Italia 85”. Wykonanie planu wpływów z dopłat do ww. bloczków wynosi zaledwie 28,9% (plan 13 milionów, a realizacja 3.750 tys.), co zostało spowodowane późnym przekazaniem przez Ministerstwo Łączności do sprzedaży (w I kw. 1986 r.) ww. bloczków. Ogółem plan dochodów został wykonany w 68,8% z tym, iż wpływy ze składek wyniosły 100%. Wydatki wyniosły 73,5% założeń planowych, a kształtowanie się kosztów rodzajowych zostało dostosowane do możliwości finansowych okresu sprawozdawczego.

Uzyskana w 1985 roku kwota z tytułu dopłat do znaczków pocztowych pokryła zaledwie w 49% poniesione wydatki przez Zarząd Główny na propagowanie filatelistyki wśród młodzieży, na akcję propagandową i wystawienniczą. Niewykonanie planu wpływów spowodowało zmniejszenie dotacji dla okręgów oraz wydatków zaliczanych do usług materialnych (fundusz reprezentacyjny, fundusz bezosobowy), usług niematerialnych i podróży służbowych.

Analiza poniesionych wydatków wykazała, iż przekroczenie planowych kosztów wystąpiło jedynie w pozycji remontu lokalu ZG, co zostało spowodowane brakiem rozpoznania kosztów remontu w okresie tworzenia planu wydatków na rok 1985.

Zdaniem Głównej Komisji Rewizyjnej — gospodarka finansowa Zarządu Głównego w roku 1985 była prowadzona prawidłowo, dostosowana do możliwości finansowych tego okresu.

II. Zbiorcze sprawozdanie finansowe PZF

Wnioski okręgowych komisji rewizyjnych, badających sprawozdania finansowe zarządów okręgów za rok 1985, stwierdzały prawidłowość sporządzanych bilansów i sprawozdań z wykonania planu dochodów i wydatków.

W wyniku przeprowadzonych badań przez okręgowe komisje rewizyjne i Główną Komisję Rewizyjną PZF — GKR stwierdza, iż bilans zbiorczy Związku, będący sumą bilansów jednostkowych wszystkich zarządów okręgów i Zarządu Głównego, jak również sprawozdanie zbiorcze PZF z wykonania preliminarza wpływów i wydatków za rok 1985 zostały sporządzone prawidłowo, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, zasadami nauki rachunkowości i ogólnie przyjętymi zwyczajami.

Ogólny stan finansowy Związku w ciągu 1985 roku uległ dalszej poprawie, a struktura składników bilansowych, w porównaniu do roku 1984 przedstawia się następująco:

(w tys. zł)

Zes-pól	Składnik	Bilans na:		Wskaźnik %
		31.12.1984	31.12.1985	
	Aktywa			
0	Środki trwałe	36.163,4	36.161,0	99,7
1	Środki pieniężne i rachunki bankowe	46.761,5	46.530,3	99,5
2	Rozrachunki	8.262,9	17.077,3	206,9
3	Materiały i przedmioty nie-trwałe	39.444,5	50.621,9	125,8
8	Wyniki finansowe	1.365,9	4.082,4	298,3
	Suma bilansowa	131.998,2	154.473,4	117,0
291	Sumy pozabilansowe — Na-leżności z tytułu składek	6.391,4	5.720,6	89,5
	Pasywa			
2	Rozrachunki	16.190,9	5.251,9	32,4
3	Materiały i przedmioty nie-trwałe	17.496,4	26.600,2	152,0
8	Fundusze zasadnicze i wy-nik finansowy	89.550,4	97.002,3	108,3
9	Fundusze specjalnego prze-znaczenia	8.760,5	10.641,9	121,4
	Suma bilansowa	131.998,2	154.473,4	117,0
291	Sumy pozabilansowe — nad-płaty z tytułu składek człon-kowskich	546,6	567,2	103,0

Wzrost składników bilansu PZF jest związany z uzyskaniem wyższych wpływów od wydatków, z przedpłat członków za rozprowadzane przez okręgi walory filatelistyczne, z zakupionych walorów filatelistycznych.

Stan zaległości w inkasie składek członkowskich na 31.12.1985 rok uległ zmniejszeniu o 10,9% w stosunku do 31.12.1984 r. Zjawisko pozytywne.

Wynik finansowy zbiorczy działalności Związku za rok 1985 jest dodatni z tym, iż 11 jednostek organizacyjnych Związku wykazuje wynik ujemny. Są to okręgi: Wrocław, Łódź, Bydgoszcz, Koszalin, Toruń, Białystok, Wałbrzych, Opole, Częstochowa, Kalisz, Tarnów oraz Zarząd Główny.

W porównaniu do roku 1984 zwiększyła się ilość jednostek organizacyjnych, w których wystąpił ujemny wynik finansowy (w 1984 — 7 okręgów), jak również zwiększyła się trzykrotnie kwota ujemnego wyniku. Jedną z przyczyn jest wzrost kosztów utrzymania i wykonywania zadań statutowych przez okręgi. Pozostałe okręgi wykazują się dodatnim wynikiem działalności.

*
* * *

Według oceny okręgowych komisji rewizyjnych wykonanie zbiorczego planu dochodów w 97,8% a wydatków w 90,6% należy ocenić pozytywnie. Badania sprawozdań finansowych, przeprowadzone przez OKR stwierdzają ogólnie prawidłową gospodarkę finansową, celowość wydatkowania środków i gospodarność zarządów okręgów. W kosztach rodzajowych wystąpiło przekroczenie w kosztach materiałowych (104,5%), co miało również miejsce w 1984 roku oraz w usługach niematerialnych (113,4%). Natomiast w usługach materialnych wydatkowano zaledwie 58,6%, a czynnikiem powodującym tak niskie wykonanie — było niewykonanie zadań remontowych przez Okręg PZF w Rzeszowie.

Analiza wykonania preliminarzy w roku 1985 przez zarządy okręgów wykazała, iż 9 okręgów nie uzyskało planowanych dochodów, a planowanych wydatków nie przekroczyło 12 okręgów.

*
* * *

W roku 1985 Polski Związek Filatelistów wydatkował na rozwój filatelistyki wśród młodzieży, propagandę, wystawy i akcję wydawniczą zł 20.181,8 tys., co zostało sfinansowane w 18,6% z otrzymanych dopłat do znaczków.

*
* * *

W ogólnej ocenie, roczne sprawozdanie z wykonania zbiorczego i jednostkowych planów dochodów i wydatków jest prawidłowe. Zdaniem Głównej Komisji Rewizyjnej PZF rok 1985 był dla Związku kolejnym etapem rozwoju i okresem dostosowywania posiadanych możliwości finansowych do zmian kosztów realizacji zadań statutowych PZF.

Na wniosek GKR sprawozdanie finansowe za rok 1985 Zarządu Głównego i zbiorcze Polskiego Związku Filatelistów zostały przyjęte i zatwierdzone w dniu 8.03.1986 roku na plenarnym posiedzeniu Zarządu Głównego PZF.

ANTONI KURCZYŃSKI

FILATELISTYKA TEMATYCZNA SPOJRZENIE NA MINIONĄ KADENCJĘ

Komisja Filatelistyki Tematycznej ZG PZF podjęła działalność jesienią 1982 roku, w chwili całkowitego zaniku działalności podobnej komisji w poprzedniej kadencji. Trzeba było zaczynać wszystko od początku. Na naradzie przedstawicieli komisji tematycznych wszystkich okręgów PZF we wrześniu 1982 roku wspólnie opracowano program działania na lata 1983—1985.

Zgodnie z opracowanym programem Komisja koncentrowała swoją działalność na następujących problemach:

I. Upowszechnianie zasad filatelistyki tematycznej

To zadanie realizowano poprzez:

- popularyzację zasad budowy zbiorów tematycznych zgodnie z obowiązującym w tym zakresie regulaminem;
- zapoznanie filatelistów-tematyków z zasadami oceny eksponatów tematycznych na wystawach ogólnych i specjalistycznych;
- informowanie o publikacjach dotyczących tematyki, ukazujących się w prasie zagranicznej;

— zaznajamianie z materiałami filatelistycznymi dotyczącymi kompleksowego opracowania zbiorów z określonej dziedziny, ukazującymi się w prasie zagranicznej.

W tym celu przewodniczący Komisji utrzymywał na bieżąco kontakt z Komisją Filatelistyki Tematycznej FIP, jako delegat do tej Komisji z ramienia PZF. Dzięki funkcji komisarza Międzynarodowej Wystawy Filatelistycznej „Tembal’83” (maj 1983 r.) w Bazylei, uczestniczył w posiedzeniu Komisji Filatelistyki Tematycznej FIP oraz w międzynarodowym sympozjum filatelistyki tematycznej.

Z uzyskanymi na sympozjum materiałami zapoznano uczestników narady, zorganizowanej wspólnie z Komisją Wystaw ZG PZF, która odbyła się w dniu 3.09.1983 roku w Toruniu, podczas trwania XIV Ogólnopolskiej Wystawy Filatelistycznej „Toruń’83”, a w której wzięli udział przewodniczący okręgowych komisji wystaw, komisji tematycznych oraz komisarze i jurorzy wystawy „Toruń’83”. Wyżej wymieniony materiał opublikowany został także w Biuletynie Informacyjnym PZF Nr 4 z 1984 roku.

II. Inicjowanie publikacji z zakresu filatelistyki tematycznej

Jednym z głównych postulatów pod adresem Komisji Filatelistyki Tematycznej ZG PZF, zgłoszonych na XIII Zjeździe PZF, była sprawa opracowania i popularyzacji zasad budowy eksponatów tematycznych. Wychodząc naprzeciw tym oczekiwaniom opublikowano w „Filateliście” (Nr 1—4, 1984 r.) materiał szkoleniowy mojego autorstwa pt. „O dalszy rozwój filatelistyki tematycznej”. Materiał ten, staraniem ZG PZF, wydano również w formie broszury w nakładzie 1.000 egzemplarzy i rozesłano do wszystkich okręgów PZF.

Ponadto opublikowano kilkanaście artykułów mego autorstwa w „Filateliście”, „Biuletynie Informacyjnym PZF” oraz w „Przyjacielu Dziecka”, poświęconych różnym dziedzinom tematyki.

Warto tu również wspomnieć, że w lipcu 1984 roku na posiedzeniu Komisji Literatury i Bibliotek Filatelistycznych ZG PZF odbyła się dyskusja nad konspektem mojej książki pt. „Filatelistyka tematyczna”. Konspekt został zatwierdzony, a praca nad książką jest zaawansowana w 80%.

III. Pobudzanie inicjatywy klubów zainteresowań

Komisja utrzymuje stały kontakt z klubami zainteresowań PZF, a szczególnie z działającymi przy Zarządzie Okręgu PZF w Warszawie. Na spotkaniach Komisji Filatelistyki Tematycznej ZG PZF z przewodniczącymi okręgowych komisji tematycznych, uporządkowane zostały w trybie roboczym kierunkowe decyzje Zarządu Głównego, dotyczące działalności klubów zainteresowań. W dużym skrócie podstawowe ustalenia w tym zakresie są następujące:

— kluby zainteresowań działają przy okręgach PZF zgodnie ze Statutem PZF, a Komisja Filatelistyki Tematycznej ZG współpracuje bezpośrednio z komisjami tematycznymi okręgów i udziela im wszelkiej niezbędnej pomocy;

— komisje tematyczne okręgów propagują i organizują rozwój filatelistyki tematycznej zarówno w formie zorganizowanej w klubach zainteresowań, jak i indywidualnej;

— Komisja Filatelistyki Tematycznej ZG opracowuje i rozpowszechnia materiały dotyczące filatelistyki tematycznej, a w szczególności w zakresie:

- a) popularyzacji zasad budowy zbiorów tematycznych zgodnie z obowiązującym w tym zakresie regulaminem oraz opracowuje i rozpowszechnia komentarze do tego regulaminu;
- b) rozpowszechniania informacji o publikacjach ukazujących się w prasie zagranicznej a dotyczących tematyki organizowania sympozjów poświęconych wybranym problemom filatelistyki tematycznej oraz oceny tendencji i kierunków jej rozwoju;
- c) opracowywania i rozpowszechniania pomocy szkoleniowych.

Komisji udało się w końcu 1985 roku uzyskać z Komisji Filatelistyki Tematycznej FIP 10 egzemplarzy bibliografii literatury tematycznej, opracowanej i wydanej z inicjatywy tej Komisji (Tematic Topical Literature. A Bibliography of Monographs, Handbooks and Catalogues by George Griffenhagen, Giancarlo Morolli and Ernst Schlunegger).

Zostały one przekazane do bibliotek 8 największych okręgów PZF.

Działalność klubów zainteresowań przejawia się na zewnątrz w inicjatywach dotyczących wydawnictw pocztowych, propagowaniu i organizowaniu wystaw filatelistycznych, publikacjach specjalistycznych, a także w organizowaniu spotkań dyskusyjnych członków oraz spotkań wymiennych.

Na szczególne wyróżnienie zasługują Kluby Zainteresowań PZF: „Olimpijczyk”, „Narody Zjednoczone” i „Militaria” w Warszawie, Klub zbieraczy znaczka czechosłowackiego w Krakowie, „Polonica”, „Polarnicy” i „Św. Gabriel” w Poznaniu. Trzeba z satysfakcją podkreślić, że zorganizowana forma rozwijania wspólnych zainteresowań zyskuje coraz większą popularność. Dowodzi tego wzrost liczby klubów w ostatnich dwóch latach z 24 do 30.

Jest to tym bardziej godne podkreślenia, że dotychczasowe próby komisji tematycznych okręgów nawiązania bezpośrednich kontaktów z kandydatami na wystawców poprzez wysyłanie indywidualnych zaproszeń, a także poprzez zarządy kół, dają niewielkie rezultaty. Na przykład w Okręgu PZF w Warszawie przeprowadzono wspólnie z komisją wystaw i kolegium sędziów ponad 60 konsultacji w sprawach koncepcji nowych zbiorów, oceny zbiorów będących w budowie, a także atestacji eksponatów przygotowywanych na wystawy po raz pierwszy, ale efekty tych działań uznano za niewspółmiernie małe w stosunku do rzeczywistych potrzeb oraz włożonego wysiłku.

Odnosi się wrażenie, że aktywni, wymagający wystawcy są w strukturach kół zjawiskiem obcym, które trudno dostosowuje się do rutynowych działań znacznej liczby kół. Jeżeli więc już są, to dobrze, bo można się nimi chwalić, ale niech nie żądają pomocy, bo przeszkadzają kołom w ich „normalnej” pracy.

Konieczne jest zwrócenie na to większej uwagi na spotkaniach zarządów okręgów z przewodniczącymi kół.

Należy uczynić wszystko, aby podnieść rangę wystawcy w jego własnym kole i udzielić mu wszechstronnej pomocy w budowie zbiorów. Sprawę tę należy uznać za jedną z najpilniejszych, gdyż równoległe ze wzrostem wymagań stawianych eksponatom tematycznym na wystawach, maleje ilość takich eksponatów, które można pokazać na wystawie każdej rangi, a część eksponatów istniejących i nie przebudowywanych „starzeje się”, uzyskując coraz to niższe wyróżnienia. W efekcie maleje liczba dobrych eksponatów tematycznych.

IV. Wnioski

Z dotychczasowych doświadczeń wynikają pewne wnioski, które w nowej kadencji powinny być wzięte pod uwagę, aby praca Komisji Filatelistyki Tematycznej ZG PZF przynosiła lepsze efekty.

Należą do nich w szczególności:

1. Zarząd Główny PZF powinien spowodować utworzenie we wszystkich okręgach PZF komisji tematycznych.
2. Komisje tematyczne powinny inspirować, otaczać opieką i udzielać pomocy klubom zainteresowań działających w okręgach PZF.
3. Okręgowe komisje tematyczne powinny opracować listy adresowe filatelistów-tematyków działających na ich terenie.
4. Komisja Filatelistyki Tematycznej ZG PZF powinna:
 - przystąpić do opracowywania bibliografii polskiej literatury tematycznej;
 - nawiązać ściśle, robocze kontakty z redakcjami poszczególnych mutacji „Filatelisty-Tematyka”;
 - organizować w okresie kadencji 1—2 sympozja poświęcone filatelistyce tematycznej;
 - kontynuować dotychczasowe, sprawdzone formy pracy Komisji (coroczne narady z przewodniczącymi okręgowych komisji tematycznych, publikacje materiałów niezbędnych dla tematyków itp.).

P.S.: Komisja Filatelistyki Tematycznej ZG PZF działała w latach 1982—1985 w składzie: Antoni Kurczyński (Warszawa) — przewodniczący, członkowie: Jerzy Gruszczyński (Warszawa), Zdzisław Szalkowski (Warszawa), Bernard Stępczyński (Poznań) i Marian Dorawa (Toruń).

40-LECIE POLSKI LUDOWEJ 40-LECIE POWROTU DO MACIERZY ZIEM ZACHODNICH I PÓŁNOCNYCH

W programach działania Polskiego Związku Filatelistów wielokrotnie uwzględniano kolejne jubileusze Polski Ludowej, a szczególnie 25-, 30- i 35-lecia. Podobnie postąpiono w 1984 roku. Zarząd Główny PZF zwrócił się z apelem do wszystkich ogniw organizacyjnych i członków Związku o włączenie się do obchodów 40-lecia Polski Ludowej. W tymże roku kierownictwo PZF zwróciło się także do filatelistów o podjęcie i kontynuowanie w 1985 roku obchodów 40-lecia powrotu do Macierzy Ziem Zachodnich i Północnych. Te dwie rocznice w praktyce stanowiły jeden ciąg wydarzeń historycznych z lat 1944 i 1945 i naturalną koleją rzeczy obchody wielkiego jubileuszu 40-lecia nie dały się sztucznie podzielić. Potwierdziła to praktyka realizacji obchodów. Wiele ogniw organizacyjnych kontynuowało w 1985 roku obchody 40-lecia Polski Ludowej, natomiast okręgi i koła PZF na Ziemiach Odzyskanych już w 1984 roku prowadziły prace przygotowawcze do uroczystości jubileuszowych, połączonych z rocznicą wyzwolenia danych miejscowości na terenie ich działania.

Prace organizacyjno-koncepcyjne pozwoliły na wypracowanie kompleksowego systemu wystaw, konferencji i spotkań upamiętniających drogę każdemu Polakowi jubileusze. Inicjatywę naszego stowarzyszenia poparło także Ministerstwo Łączności poprzez:

— wydanie 21 lipca 1984 roku serii znaczków oraz arkusika „40 lat Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”. Znaczki te ukazały się w wielomilionowych nakładach, popularyzując rocznice wśród filatelistów, a także korzystając z usług poczty w kraju i za granicą;

— emisję 8 maja serii znaczków „40 rocznica powrotu Ziem Zachodnich do Macierzy”. Duże nakłady tych znaczków, podobnie jak i seria 40-lecia Polski Ludowej, stanowiły cenny materiał propagandowy wykorzystywany przez filatelistów;

— stosowanie do wyżej wymienionych serii znaczków okolicznościowych i kopert FDC wzbogaciło materiał filatelistyczny;

— wydanie zgody na stosowanie kilkudziesięciu stempli okolicznościowych oraz różnych nadruków propagandowych, wykorzystanych w różnych imprezach filatelistycznych.

Wymienione wyżej materiały wzbogaciły ekspozycje wystawowe oraz posłużyły organizatorom imprez do sporządzenia wielu interesujących pod względem patriotycznym pamiatek filatelistycznych.

Kilka informacji o obchodach 40-lecia Polski Ludowej

Na apel Zarządu Głównego o włączeniu się PZF do obchodów jubileuszu 40-lecia Polski Ludowej odpowiedziały wszystkie okręgi, a w ich ramach wiele oddziałów i kół PZF. Zorganizowano 112 wystaw, pokazów, wernisaży i ekspozycji filatelistycznych, od międzynarodowych i krajowych poczynając i na okręgowych i lokalnych kończąc. Odbywały się one w zakładach pracy, w ośrodkach kultury, w salonach wystawowych, w zabytkowych obiektach, w szkołach itp.

Na wystawach tych prezentowano ekspozycje poświęcone dorobkowi filatelistyki w Polsce Ludowej, osiągnięciom Polski Ludowej w różnych dziedzinach kultury, nauki, sztuki, gospodarki, rewolucyjnej zabytków, przyjaźni i współpracy międzynarodowej, walce o pokój i wiele innych. Ekspozycje w sumie ponad 2.500 takich opracowań filatelistycznych. Wystawy te zwiedziło ponad 500 tysięcy osób, w tym przedstawiciele władz politycznych i administracyjnych, PRON oraz innych organizacji społeczno-kulturalnych. Przy okazji wystaw organizowano sympozja, spotkania, odczyty i szkolenia filatelistyczne.

Oprócz członków dorosłych PZF w tych wydarzeniach patriotycznych uczestniczyła również młodzież filatelistyczna. Wielu wychowawców i opiekunów szkol-

nych kół młodzieżowych — lekcje z wychowania obywatelskiego przeprowadziło na wystawach filatelistycznych, wykorzystując ekspozycje jako materiał poglądowy.

Centralną imprezą obchodów 40-lecia Polski Ludowej była Międzynarodowa Wystawa Filatelistyczna Krajów Socjalistycznych „Socphilex'84” we Wrocławiu. Na zaproszenie kierownictwa PZF wzięły w niej udział związki filatelistów wszystkich krajów demokracji ludowej, łącznie z Kubą. Władze Wrocławia zapewniły wystawie doskonałą oprawę, bowiem udostępniono na ten cel Ratusz Wrocławski.

Przybyłe na wystawę delegacje z krajów socjalistycznych oraz Prezydent FIP Ladislav Dwořáček byli zachwyceni organizacją wystawy, jej wielkością i wysokim poziomem fachowym, a szczególnie pięknem zabytkowego obiektu, w którym się odbywała. Wystawa ta skupiła uwagę wszystkich filatelistów z KDL na Polsce Ludowej i jej 40-tej rocznicy istnienia, a Wrocław — na przeciąg tygodnia — stał się centrum filatelistyki krajów socjalistycznych.

Dla uczczenia 40-tej rocznicy PRL ekspozycje filatelistyczne zorganizowali — samodzielnie lub z udziałem PZF i naszych ośrodków kultury za granicą — koledzy z Bułgarii, Czechosłowacji, Kuby i NRD. Podobne formy popularyzacji ważnych wydarzeń w życiu naszego kraju organizujemy wspólnie z MSZ. Na przykład, tego rodzaju ekspozycja miała miejsce w 1985 roku w Sztokholmie. Planowane są dalsze tego typu ekspozycje. Ponadto z tej okazji zorganizowaliśmy bilateralną wystawę Szkocja—Polska w Glasgow.

W ramach obchodów 40-lecia PRL działacze poszukiwali nowych, atrakcyjnych form działania. Na przykład w Białymstoku zorganizowano wystawę objazdową, w Bielsku-Białej — konkurs rysunkowy na projekt znaczka, w Gorzowie Wielkopolskim — cykl odczytów w kołach, w tym 12 w szkolnych kołach młodzieżowych, a w Zielonej Górze zorganizowano zimowy obóz szkoleniowy dla kilkudziesięciu młodych filatelistów. W Olsztynie zorganizowano przejazd poczty dyliżansowej. Przykłady inicjatyw można by mnożyć. W sumie miały one poważny ładunek wychowania obywatelskiego i patriotyzmu związanego z 40-tą rocznicą Polski Ludowej.

Specyficzną imprezą towarzyszącą MWF „Socphilex'84” we Wrocławiu było zorganizowanie przez Polski Związek Filatelistów i Ligę Obrony Kraju przejazdu ambulansu pocztowego szlakiem 1 i 2 Armii ludowego Wojska Polskiego. Na trasie przejazdu odbyło się wiele imprez i spotkań patriotycznych. Ministerstwo Łączności wydało serię specjalnych kart pocztowych i stempli nawiązujących do tradycji historycznej poczty polowej naszego Wojska wyzwolającego Ojczyznę. Impreza ta stanowiła łącznik między obchodami 40-lecia Polski Ludowej a obchodami 40-lecia powrotu Ziem Zachodnich i Północnych do Macierzy.

Obchody 40-lecia powrotu na stare piastowskie ziemie

Odpowiadając na apel Zarządu Głównego PZF, filateliści polscy dali wyraz swoim uczuciom patriotycznym i znaczeniu dla Polski zwycięstwa nad faszyzmem oraz powrotu Ziem Zachodnich i Północnych do Macierzy. Głównym wyrazem oraz formą uczczenia 40-tej rocznicy zwycięstwa oraz powrotu na historyczne polskie ziemie była organizacja 65 wystaw, pokazów i ekspozycji znaczków pocztowych. Na wystawach tych pokazano ponad 500 eksponatów poświęconych LWP, tragedii obozów koncentracyjnych, obozów jenieckich i internowania, walce z faszyzmem, walce o pokój, pocztom polowym i listom żołnierskim, współpracy z armiami zaprzyjaźnionymi, Siłom Zbrojnym ZSRR, pokojowemu podbojowi kosmosu i dziesiątkom innych tematów, jak odbudowa kraju, zagospodarowanie Ziem Zachodnich i Północnych.

Szczególnie uroczysty charakter miały imprezy wystawiennicze w Okręgach PZF: Białystok, Bielsko-Biała, Częstochowa, Gdańsk, Olsztyn, Opole, Szczecin, Wałbrzych, Wrocław i Zielona Góra. Wiele imprez odbyło się także w Okręgach PZF: Katowice, Kielce, Kraków, Lublin, Łódź, Rzeszów, Tarnów, Toruń. Organizatorami wystaw byli nie tylko aktywiści zarządów okręgów, lecz także oddziałów oraz licznych kół.

Na mapie wystawienniczej, przy tej okazji, pojawiło się wiele miejscowości dawniej raczej nieznanymi krajowej filatelistyce. Do nich można zaliczyć: Włocławek, Pszczyne, Skarżysko-Kamienna, Chełmża, Wąbrzeźno, Brodnicę, Grudziądz, Świdnicę, Bielsko Podlaskie, Kwidzyń, Nowy Sącz, Łowicz, Zbąszyń, Gubin, Międzyrzecz Wlkp, Myślibórz, Wadowice, Andrychów i wiele innych. Jest to niezaprzeczalny dorobek obchodów oraz dowód na ich szeroki oddźwięk w społeczności filatelistycznej. Wystawy i imprezy im towarzyszące cieszyły się szerokim zainteresowaniem społeczeństwa. Według orientacyjnych danych zwiedziło je ponad 150 tysięcy osób.

Centralną imprezą wystawienniczą w PZF, poświęconą 40-leciu powrotu Ziemi Zachodnich i Północnych do Macierzy, była krajowa wystawa pod nazwą „Byliśmy, Jesteśmy, Będziemy” we Wrocławiu.

Z okazji tych wszystkich wystaw wydano wiele pamiątek pocztowo-filatelistycznych, które w przyszłości będą stanowić dokument historyczny naszych społecznych dokonań.

Udział młodzieży w obchodach jubileuszowych

Związek bardzo ceni aktywność kół młodzieżowych w obywatelskich i patriotycznych działaniach PZF. W większości wystaw organizowanych dla uczczenia 40-tej rocznicy Polski Ludowej i 40-lecia powrotu Ziemi Zachodnich i Północnych do Macierzy, brali udział młodzi wystawcy. Wystawiali oni eksponaty, tematycznie związane z Polską Ludową, jej tradycjami i osiągnięciami. Ponadto w ramach ogólnokrajowych konkursów dla młodzieży w roku szkolnym 1983/84 zorganizowano maraton nt. „40-lecie PRL — Nauka i Technika”, a w roku szkolnym 1984/85 — „Nigdy więcej wojny”. W konkursach tych, poczynając od koła i aż do finału ogólnopolskiego, wzięło udział 75—80 tysięcy uczestników PZF, a nawet kilkanaście tysięcy młodzieży niezorganizowanej. Świadczy to o wysokiej wymowie społeczno-wychowawczej i atrakcyjności tej formy konkursów. Cieszy fakt, że młodzież tak masowo przyjęła inicjatywy Związku i w swoisty sposób zadokumentowała swoje patriotyczne i obywatelskie postawy. Jest to również niewątpliwym sukcesem aktywu PZF pracującego z młodzieżą.

Z okazji rocznic wydano wiele interesujących pamiątek filatelistycznych. Wybito kilka medali trwale dokumentujących najważniejsze imprezy. Wydano wiele katalogów wystaw, w których opublikowano liczne artykuły poświęcone osiągnięciom Polski Ludowej i filatelistyki, historii walk z faszyzmem, zagospodarowaniu wyzwolonego kraju itp. Stanowią one cenne przyczynki do piśmiennictwa filatelistycznego oraz poszerzają wiedzę o naszej najnowszej historii.

Na zakończenie można stwierdzić, że Polski Związek Filatelistów godnie i ofiarnie uczcił wielkie jubileusze czterdziestolecia krwawych i bohaterskich czynów, składających się na naszą przeszłość i będących wskazaniem dla teraźniejszości i przyszłości narodu.

WERONIKA STEPANCZENKO

DZIAŁALNOŚĆ Kobiet W POLSKIM ZWIĄZKU FILATELISTÓW

Polski Związek Filatelistów wkroczył w 36 rok swego działania. Obecnie liczy ponad 320 tysięcy członków, w tym ponad 53 tysięcy młodzieży.

Związek nasz powstał w 1950 roku. Wówczas liczył 2.000 członków. Był to trudny okres odbudowy kraju ze zniszczeń wojennych. Filateliści polscy, w tym i kobiety, nie pozostali na uboczu. Podjęli wysiłki organizacyjne odbudowy życia filatelistycznego i stworzyli realne programy do prawidłowej działalności naszego Związku, kładąc szczególny nacisk na rozbudzenie zainteresowań filatelistycznych wśród młodzieży, rozwój piśmiennictwa i bibliotek oraz rozwój wystawiennictwa. Podjęli również szeroką współpracę międzynarodową, co sprzyjało wypracowaniu podstawowych funkcji filatelistyki i rozwinięciu licznych badań w głównych działach filatelistyki.

Nie mniej ważnym zagadnieniem było popularyzowanie filatelistyki w społeczeństwie. Organizując wystawy aktywnie włączano się w obchody ważnych wydarzeń w kraju i za granicą, a jednocześnie był to najlepszy sposób popularyzacji filatelistyki.

Ruch młodzieżowy

Zorganizowanej młodzieży mamy w naszym Związku ponad 53.000. Za wzrostem ilościowym poszły przemiany jakościowe. W pracy z młodzieżą mamy licznych sojuszników, a aktywność młodzieżową stara się największą opieką otoczyć młodzież znajdującą się w ośrodkach rehabilitacji, sanatoriach, domach opieki specjalnej, w domach dziecka i szkołach specjalnych. W roku 1980 otaczaliśmy opieką 2.000 takich młodzieży, a obecnie 12.555. Taki jest wymiar naszego humanitarnego działania dla dobra dziecka. Wiele pomocy w tej trudnej pracy udziela nam Ministerstwo Łączności.

W 405 kołach skupiających młodzież niepełnosprawną działa nasz ofiarny aktyw, a zwłaszcza kobiety. Do nich należy m.in. mgr Janina Bukraba z koła w sanatorium dla dzieci w Rabce, która działa nieprzerwanie od 1956 roku i posiada bardzo bogate doświadczenie, uzyskała stopień magistra z zakresu filatelistyki młodzieżowej pisząc pracę na temat: Wpływ filatelistyki na zdrowie małych pacjentów.

Dzieci chore przebywające w sanatoriach miesiące, a często nawet lata, leżące niejednokrotnie w łóżeckach gipsowych w bardzo niewygodnych pozycjach, wiele przyjemnych chwil spędzają nad swoimi albumami ze znaczkami. Zajęcia te bardzo pomagają im w nauce, którą również pobierają w sanatorium. Pozwala im to nie myśleć o uciążliwych zabiegach leczniczych, dając przy tym dużo radości.

Dzieci z oddziału kostnego nie mogą chodzić i patrzeć jak wygląda świat. Ich świat ogranicza się często do sali sanatoryjnej z kawałkiem nieba widzianym z okna. Znaczki pozwalają im przenosić się w różne części świata. Dzieci te poprzez nawiązywanie korespondencji zyskują nowych przyjaciół, zaczynają inaczej widzieć świat. Widzą, że można mieć wielu przyjaciół i życzliwych ludzi mimo swojego kalectwa.

Takich ludzi jak pani magister Bukraba jest wielu w naszym Związku, a zwłaszcza wśród kobiet, które są szczególnie wyczulone na niedolę dziecka. Do nich należy również pani Hanna Plater, zasłużona działaczka z ośrodków rehabilitacyjnych. Już w 1968 roku została powołana w skład Komitetu Honorowego obchodów 75 Rocznicy Ruchu Filatelistycznego w Polsce. Pisała ona o tym ile radości może dać zbieractwo znaczków, ukazując przykład chłopca, który miał obie ręce porażone tak, że nie mógł nic trzymać. Posiadał piękną kolekcję znaczków, które w klaserach układali rodzice. Kiedy został objęty szkoleniem filatelistycznym, zapoznał się z pensetą i lupą, mógł sam obejrzeć znaczki, to wydarzenie stało się dla niego rzeczywistym początkiem rehabilitacji. Oczywiście, początki były trudne, ale efekty znakomite.

W pracy z młodzieżą w szkołach, klubach, domach kultury zaangażowana jest liczna grupa kobiet, które doceniają znaczenie filatelistyki w wychowaniu i popularyzacji osiągnięć naszej Ludowej Ojczyzny. Z tradycji naszej filatelistyki bierzemy wszystko to, co jest dobre, co pozwala nam wprowadzać w życie i udoskonalać metody naszej pracy, zwłaszcza na odcinku wychowania młodego pokolenia.

Rozwój piśmiennictwa i bibliotek

Znaczny wkład wniosły kobiety również w rozwój piśmiennictwa filatelistycznego. Do takich należy m.in. pani Maria Groer, która za swoją pracę „Filatelistyka praktyczna” uzyskała szereg nagród. Jest to jedna z lepszych prac z zakresu filatelistyki. Pani Wiesława Kawecka napisała wiele artykułów na temat wystaw filatelistycznych i z życia naszego Związku. Pani Alicja Zdanowicz jest autorką ciekawych publikacji na temat międzynarodowego handlu znaczkami, cen znaczków itp.

Wiele naszych koleżanek zajmuje się bibliotekami naszego Związku, propagując wydawnictwa filatelistyczne, niezbędne przy opracowywaniu poszczególnych eksponatów.

Współpraca międzynarodowa

Hasło „Filatelistyka łączy ludzi i narody” jest w naszej działalności ciągle aktualne. Działalność naszego Związku przepełniona jest ideami poszanowania przekonania i rozwijania pasji kolekcjonerskich na zasadach wzajemnego szacunku i koleżeństwa. Filateliści polscy zawsze opowiadają się za pokojem, za współpracą z filatelistami wszystkich krajów świata. Szczególnie bliska jest współpraca z filatelistami krajów socjalistycznych. Wyrazem tego są spotkania i konferencje, wspólne organizowanie wystaw i wymiana doświadczeń.

Naczelnikiem Wydziału Emisji Znaczków w Polsce od przeszło 20 lat jest pani Irena Zielińska z Warszawy, aktywna działaczka, współpracuje z organizacjami międzynarodowymi w Genewie i New Yorku. W Wydziale pani Ireny odbywa się pierwsza selekcja projektu znaczka. Prowadzone są rozmowy z inicjatorami tematyki poszczególnych wydań. Pani Irena Zielińska stale współpracuje z Zarządem Głównym PZF i była wielokrotnie wyróżniana odznaczeniami filatelistycznymi.

Na arenie międzynarodowej, szczególnie na międzynarodowych wystawach, znane są takie nazwiska polskich kobiet, jak: Maria Groer z Warszawy, Czechna Witkowska i Hanna Konopińska z Poznania, Anna Nałysnyk z Krakowa, Danuta Głowacka z Tarnowa, Janina Tur z Gdańska, Fortunata Obrąbalska z Poznania i wiele innych. Pani Maria Groer na 33 kongresie FIP w Paryżu została włączona w skład Komisji Tematycznej FIP.

Wystawiennictwo

Ostatnie lata zaznaczyły się wyraźnym wzrostem ilości, jakości i wiedzy filatelistycznej w przygotowywanych na wystawy eksponatach. W latach 1980—1985 zorganizowano około 1500 wystaw różnego szczebla. Wystawy te zwiedziło około 3 miliony ludzi. Znaczny wkład w organizację tych wystaw wniosły kobiety, które eksponowały swoje zbiory jak też zbiory opracowane przez młodzież pod ich kierownictwem. Należy tu wymienić m.in. takie koleżanki jak: Edwarda Sikorska z Warszawy — jej zbiór „Czerwony Krzyż”; Teresa Szemiot z Warszawy — jej zbiór „Pierwsza kobieta w kosmosie”; Danuta Koliba z Krakowa — jej zbiory „Kultura i sztuka” oraz „Karpaty”; Krystyna Smieszek z Gdańska — jej zbiór „Ziemia Gdańska”; Jadwiga Janiszewska z Lublina — jej zbiór „Medycyna i opieka społeczna w PRL”, a także Jolanta Woźniak, Tamara Fetkiewicz, Gabriela Cieślukowska, Maria Polańska i wiele innych.

W 1975 roku na dobry pomysł wpadło Koło PZF Nr 1 z Warszawy, organizując wystawę pod nazwą „Kobieta i filatelistyka”. Wystawa miała uroczysty charakter, otwierał ją Minister Łączności, cieszyła się bardzo dużym zainteresowaniem, stosowany był datownik okolicznościowy. Komisarzem tej wystawy była pani Maria Groer, a wystawiało swoje zbiory 17 pań z całej Polski.

Również Rzeszów zorganizował wystawę pod tytułem „Kobieta w filatelistyce”. Eksponowano 54 zbiory poświęcone życiu i działalności kobiet. Podobne wystawy są organizowane systematycznie w różnych regionach kraju z okazji Dnia Kobiet.

Uprawnienia sędziowskie jako pierwsza kobieta w Polsce uzyskała pani Maria Groer. Ponadto uprawnienia sędziowskie posiadają pani Ryta Piegza-Juraszowa oraz pani Krystyna Szwemin z Katowic.

Projektantki wydawnictw pocztowych

Pani Helena Winogradow-Matuszewska ma na swym koncie ponad 100 zrealizowanych przez Pocztę Polską jej projektów znaczków. Była również zaproszona do udziału w konkursie na znaczki ONZ i została nagrodzona. Jej dorobek w zakresie filatelistyki przeszedł do historii, a zaprojektowany przez nią znaczek „Dożynki” w 1966 roku uzyskał I nagrodę na najładniejszy znaczek polski.

Pani Hanna Kędzińska-Przeździecka projektowaniem znaczków zainteresowała się w 1953 roku. Złożyła ponad 50 projektów, z których wykorzystano 15. Zaprojektowała m.in. piękny znaczek z okazji Tygodnia Pisania Listów. Jest to postać kobiety piszącej list. Znaczek miał ogromne powodzenie i w 1959 roku zdobył pierwszą nagrodę. Zaprojektowała również pani Hanna bloczek na jedwabiu z okazji 400-lecia Poczty Polskiej. Blok ten również otrzymał nagrodę.

Pani Janina Kłopaćka — działaczka Związku Polaków w Niemczech — projektowała również znaczki i całostki.

Pani Alina Kalczycka jest projektantką znaczków wydanych z okazji 70-lecia ruchu ludowego w Polsce.

Pani Hanna Gospodarek współpracuje z wydziałem Emisji od 1956 roku. Córka Stefana Żeromskiego pani Monika zaprojektowała znaczek, na którym umieściła przez siebie namalowany portret ojca. Znaczki projektuje również pani Krystyna Tarkowska i Krystyna Rogaczewska. Pani Barbara Szymańska-Kowalska jest zatrudniona przy produkcji znaczków jako sztycharka. Jest pierwszą na świecie w swoim zawodzie. Od 1958 roku współpracowała przy wszystkich większych emisjach stalorytnicznych.

Polskie kobiety na znaczkach pocztowych

Polska Ludowa docenia znaczenie kobiet w życiu naszego kraju. Jeżeli w okresie międzywojennym na żadnym znaczku nie była uwidoczniiona kobieta polska, to obecnie na wielu znaczkach widnieją portrety wielkich Polek, a wśród nich: Maria Skłodowska-Curie — uczona z dziedziny fizyki i chemii, Małgorzata Fornalska — wybitna rewolucjonistka i bojowniczka KPP, Maria Konopnicka — poetka i pisarka, Helena Modrzejewska — największa artystka dramatyczna, Ludwika Wawrzyńska — nauczycielka, w 1955 roku uratowała z płomieni kilkoro dzieci. Czyn ten przypłaciła własnym życiem. Wypełnia swój ludzki obowiązek, lecz ile bohaterstwa wymagają takie odruchy. Ofiarą swego życia wpisała się do grona zasłużonych kobiet. Na znaczku umieszczono również Gabriellę Zapolską — pisarkę, aktorkę i krytyka teatralnego, Cezarynę Wojnarowską — działaczkę polskiego i rosyjskiego ruchu robotniczego, członkinię I Proletariatu, redaktorkę polskich czasopism socjalistycznych w Genewie, Marię Jasnorzewską-Pawlikowską — poetkę liryczną, Wandę Wasilewską — powieściopisarkę, współorganizatorkę I Armii Wojska Polskiego w Związku Radzieckim oraz wiele innych kobiet, których nie sposób wymienić w tym opracowaniu.

Z kart historii

Jednym z ciekawych dokumentów ponad 90-letniej historii polskiego ruchu filatelistycznego jest Statut Klubu Filatelistów w Krakowie. Statut, którego nie powstydziliby się i współczesne stowarzyszenia, który poza bardzo postępowymi sformułowaniami zawierał punkt mówiący o tym, że członkowie płci żeńskiej na wyrażone życzenie uiszczają tylko połowę składki miesięcznej. Należałoby się zastanowić, czy do obecnego Statutu PZF nie wprowadzić tego punktu. Pozwoliłoby to na jeszcze większe zainteresowanie się kobiet filatelistyką.

W marcu 1986 roku minęła 47 rocznica założenia przez hitlerowców obozu koncentracyjnego dla kobiet w Ravensbrück. Przez ten obóz przeszło 130 tysięcy kobiet, zginęło około 92 tysiące. W obozie tym przebywało około 40 tysięcy Polek. Dokonywano tam zbrodniczych operacji doświadczalnych, kosztnych i mięśniowych. W obozie działała poczta obozowa, a przepisy zezwalały na napisanie tylko jednego listu miesięcznie. Dzięki ludziom dobrej woli, dokumenty ukazujące zbrodnie hitlerowców są obecnie umieszczane w zbiorach filatelistycznych i eksponowane na wystawach. Zawdzięczamy to koleżankom, które przeżyły to piekło.

Anna Dubowa Dubińska (zm. 26.03.1968) od najmłodszych lat brała czynny udział w polskich związkach i stowarzyszeniach. W czasie plebiscytu w 1920 roku uczestniczyła aktywnie w agitacji za Polską na Warmii i Mazurach. Już wówczas interesowała się filatelistyką. Wobec szalejącego na Warmii terroru zmuszona była przenieść się do Bydgoszczy, gdzie do 1968 roku bierze udział w wystawach, a jej zbiór znaczków „Komitetu Obywatelskiego miasta Warszawy” był wielokrotnie nagradzany.

Na Krajowej Wystawie Filatelistycznej w Łodzi wystawiony był zbiór „Obozy jenieckie 1939—1945” pani Zofii Molińskiej z Żywca. Ta miła pani, mimo kłopotów ze wzrokiem, jest niestrudzoną filatelistką, popularną nie tylko w Okręgu Bielskim, ale i całej Polsce Południowej. A zaczęło się od fascynacji grafiką obozową jeszcze w 1945 roku, kiedy od znajomego, byłego jeńca z Dobięgniewa (Woldenberg), otrzymała pierwsze okazy, a także walory filatelistyczne. Te okazy były jej tak drogie i bliskie, że zaczęła kontynuować kolekcjonowanie znaczków o tej tematyce. W zbiorze pani Zofii są takie unikatki, jak korespondencja majora Sucharskiego — legendarnego dowódcy obrony Westerplatte. Za swe eksponaty zawsze otrzymuje wysokie wyróżnienia. Pani Zofia mimo sędziwego wieku, dziś siwiejąca prababcia, nadal uzupełnia swe zbiory. Po utracie męża jest to jej jedyne zajęcie i cała radość.

Maria Petryszyn filatelistyką interesuje się od 1930 roku i przez cały ten okres działa aktywnie w naszym Związku jako wystawca. Uważa, że filatelistyka to wspaniałe hobby, które należy traktować nie tylko jako zbieranie znaczków, lecz także jako kontakty towarzyskie, poznawanie miłych i ciekawych ludzi, a przede wszystkim jako dziedzinę wiedzy.

Barbara Patyra obroniła w 1956 roku pracę magisterską na temat „Zbiactwo znaczków pocztowych u dzieci szkolnych”.

Janina Przybyłowa w 1949 roku napisała pracę na temat: Jakub Kazimierz Rubinkowski — poczmistrz i radny miasta Torunia. Praca ta została wydana drukiem. Janina Wierzbowska i A. Piwowarczyk w 1966 roku wydali książkę „Jarmark znaczków polskich” stron 222.

Spoleczne funkcje filatelistyki

Filatelistyka stała się powszechną formą kolekcjonerstwa i pozwala zaspokajać potrzeby gromadzenia i chronienia przed zniszczeniem wszystkiego co piękne i wartościowe.

Trudno byłoby znaleźć dziedzinę działalności człowieka, którą by nie można było zaprezentować za pomocą znaczków pocztowych. Filatelistyka uczestniczy we wszystkich wydarzeniach, ważnych dla każdego narodu, tworzy historię i wzbogaca wiadomości, utrwala przyjaźń między narodami całego świata.

Funkcja społeczno-kulturalna filatelistyki jest szeroko realizowana. Hasło „Filatelistyka kształci i wychowuje, zbliża narody” nie jest hasłem bez pokrycia. Świadczy o tym szeroka współpraca międzynarodowa. Funkcja kulturalno-rozrywkowa filatelistyki jest również istotną funkcją, która poprzez piękno znaczka zaspokaja potrzeby człowieka w zakresie kultury szeroko pojmowanej. Funkcja ta jest niezmiernie istotna w pracy z młodzieżą. Funkcja rekreacyjno-rehabilitacyjna jest przedmiotem zainteresowania nie tylko filatelistów, ale i specjalistów z wielu dziedzin medycyny. Wejście w kontakt ze światem znaczków, jak wykazuje praktyka, rozładowuje stresy i napięcia nerwowe, jest doskonałą formą wypoczynku, kształtuje koleżeńskość i przyjaźń.

Wiemy, że każde pokolenie filatelistów wnosi do filatelistyki nowe treści, formy i metody działania. Patrząc z perspektywy czasu możemy stwierdzić, że tylko w naszym ustroju można było stworzyć takie warunki by nastąpił dynamiczny rozwój naszego Związku. Ze swoją działalnością wchodzimy do najmniejszych miasteczek, wsi a nawet osad, działamy w klubach, szkołach, osiedlach i zakładach pracy. Bardzo dużą pomoc w tym udziela nam Ministerstwo Oświaty i Wychowania, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Patriotyczny Ruch Odrodzenia Narodowego oraz dyrekcje wielu zakładów pracy. Dużą pomoc naszemu Związkowi udzielają władze polityczno-administracyjne wszystkich miast. W zamian za to Związek nasz kieruje się zasadą by zawsze mieć na uwadze dobro naszej Ojczyzny — Polski Ludowej.

Związek nasz czerpie wiedzę z bogatej tradycji polskiej filatelistyki, która sięga ponad 90 lat. Posiadamy własny Sztandar Związku. W naszej działalności zwracamy szczególną uwagę na prawidłowe stosunki między filatelistami, wzajemny szacunek, udzielanie pomocy w pogłębianiu wiadomości z zakresu filatelistyki, pomoc w nawiązywaniu kontaktów przyjacielskich i opracowywaniu nowych zbiorów.

Uważamy, że filatelistyka ma również charakter wychowawczy. W kołach młodzieżowych pod kierunkiem doświadczonych działaczy młodzież uczy się jak kolekcjonować znaczki, jak się z nimi obchodzić, jak je przechowywać. Początkującym filatelistom zaleca się zbieranie materiałów ogólnie dostępnych, ale w miarę nabierania rutyny ukierunkowuje się ich ze wskazaniem jak ważną dziedziną jest filatelistyka. Takie podejście jest gwarancją, że wysiłek opiekuna nie pójdzie na marne i rolę tę w naszym Związku spełniają w znacznym stopniu panie, które kształtują u młodych filatelistów poczucie estetyki, piękna i wytrwałości.

Nasze władze oświatowe doceniają fakt, że filatelistyka jest pomocą w nauce i dlatego Minister Oświaty 15.XII.1954 roku wydał zarządzenie, które umożliwi w większym stopniu wprowadzić filatelistikę do szkół podstawowych. Ministerstwo Oświaty i Wychowania udziela znacznej pomocy w pracy z młodzieżą.

XIII Zjazd PZF wybrał do Zarządu Głównego trzy nasze koleżanki: Danutę Głowacką, która jest również prezesem Zarządu Okręgu w Tarnowie, Rytę Piegę-Juraszową z Katowic, która działa w Głównym Kolegium Sędziów oraz Annę Kozłowską z Poznania, która wiele uwagi poświęca pracy z młodzieżą.

Za aktywną pracę w naszym Związku Koleżanki Danuta Głowacka i Urszula Bianga otrzymały Srebrne Krzyże Zasługi. Ponadto wiele naszych koleżanek zostało wyróżnione odznaczeniami związkowymi, resortowymi i regionalnymi. Złote Odznaki Honorowe PZF w roku 1978 otrzymało 16 koleżanek, w 1979 — 19, w roku 1980 — 33, w roku 1981 — 25, w roku 1982 — 26. Pierwsze wyróżnienia zostały przyznane naszym koleżankom już w latach sześćdziesiątych.

W rozwoju naszego Związku ma swój udział każdy filatelista. Mądrością naszych działań powinno być skrupulatne gromadzenie doświadczeń, troskliwa ochrona nagromadzonych materiałów i budowanie z nich wielkości Polskiego Związku Filatelistów.

Powyższy materiał został opracowany na podstawie referatu przygotowanego przez Koleżankę Weronikę Stepanczenko na sympozjum nt. „Kobieta w filatelistyce” zorganizowane w marcu 1986 r. przez Związek Filatelistów Bułgarii.

MIECZYŚLAW SYTA

GŁÓWNE KOLEGIUM SĘDZIÓW

Delegaci na XIII Zjazd Polskiego Związku Filatelistów w dyskusji dużo uwagi poświęcili pracy jurorów, ich doboru, kwalifikacji i predyspozycji, udziału w pracach jury wystaw filatelistycznych różnych stopni. Stwierdzono, że brak komórki koordynującej poczynania Związku w tym zakresie, jest jedną z przyczyn nieprawidłowości, jakie występowały często przy ocenie eksponatów na wystawach filatelistycznych w poprzednich dwóch kadencjach.

Domagano się powołania Głównego Kolegium Sędziów konkursowych PZF. Zadanie to zostało spełnione. Plenum ZG PZF na początku nowej kadencji, powołując zespoły specjalistyczne, powołało także GKS, do którego skierowano 5 sędziów spośród członków Zarządu Głównego. GKS rozpoczęło swoją pracę od analizy kadry sędziowskiej w oparciu o ogłoszoną wcześniej listę i stwierdziło konieczność zwerifikowania tej listy w zakresie minimalnych przeszeręgowań sędziów do klas wyższych, jak też uzupełnienia jej o sędziów, którzy posiadali uprawnienia, a na tej liście się nie znaleźli.

Brak przez kilka lat GKS-u, a przy tym Komisja Wystaw ZG PZF także traktowała sprawy sędziów przejściowo, mogło spowodować pewne niecisłości, które natychmiast sprostowano.

Pragnę podkreślić, że nie bez winy są tu niektóre Zarządy Okręgów PZF, które do chwili obecnej nie znalazły czasu na uzupełnienie dokumentacji swoich sędziów.

Następnym etapem była sprawa Regulaminu GKS. Ustalenie obsady jury XIV Ogólnopolskiej Wystawy Filatelistycznej w Toruniu w oparciu o obowiązujący w tym czasie Regulamin GKS, wykazało jego błędy i nieprecyzyjność. Spowodowało to konieczność natychmiastowego przystąpienia do pracy nad nowym Regulaminem GKS.

Duże zaangażowanie członków GKS, którzy w oparciu o dotychczasowe doświadczenia i nowe przepisy FIP-u w krótkim czasie opracowali nowy tekst Regulaminu w precyzyjny sposób określający zasady powoływania sędziów, ich obowiązki i prawa. Regulamin ten został zatwierdzony przez Plenum ZG PZF w dniu 27 listopada 1983 roku i ogłoszony w BI PZF Nr 4/28 s. 35—40.

Następnym etapem pracy GKS, uznanym za pilny i pierwszorzędny, była sprawa szkolenia aspirantów — kandydatów na sędziów, którzy w oparciu o zgłoszenia Zarządów Okręgów PZF, stanowili grupę liczącą około 120 kandydatów. Była to sprawa niebagatelna i dlatego podeszliśmy do niej z całą powagą. W wyniku prac przygotowawczych Prezydium ZG PZF w dniu 8 grudnia 1984 roku zatwierdziło program szkolenia sędziów i aspirantów, który z marszu przyjęty został do realizacji przez wiele Okręgowych Kolegiów Sędziów. Założenia programu szkolenia przyjęte zostały pozytywnie na naradzie GKS z przewodniczącymi OKS, a następnie program oraz formy jego realizacji omówiono na regionalnych naradach przedstawicieli OKS w Krakowie, Poznaniu i Warszawie.

Program został przyjęty bardzo pozytywnie i przychylnie, natomiast dużo kontrowersji budził problem sprawdzania wiadomości kandydatów na sędziów, przystępujących do egzaminu sprawdzającego. Słowo „egzamin” nie zostało przez większość przedstawicieli OKS zaakceptowane. Zalecono zastąpić je innym wyrażeniem, lecz nikt nie kwestionował konieczności sprawdzenia wiadomości nabytych przez kandydata i jego przydatności do wykonywania czynności sędziego wystaw filatelistycznych. W wielu okręgach szkolenie sędziów i aspirantów prowadzone było już wcześniej, stąd też w tych okręgach, po otrzymaniu programu szkolenia, dokonano weryfikacji własnych programów.

W niektórych okręgach przygotowano więc kandydatów do zajęć sprawdzających. Pierwszym okręgiem, który zorganizował zajęcia sprawdzające był Okręg PZF w Opolu, który przy współpracy z OKSem w Katowicach już od dawna prowadził systematyczne szkolenie aspirantów. Zajęcia zorganizowano przy okazji okręgowej wystawy filatelistycznej w Namysłowie.

Do zajęć sprawdzających przystąpiły grupy aspirantów z Opoli, Katowic, Wrocławia i Wałbrzycha. Zajęcia sprawdzające prowadził dwuosobowy zespół GKS, zatwierdzony przez Prezydium ZG PZF.

Kolokwium sprawdzające składało się z dwóch części:

1. Sprawdzenie wiadomości teoretycznych kandydata poprzez prowadzoną z każdym z nich oddzielnie rozmowę i wymianę zdań w oparciu o stawiane przez egzaminatora pytania-problemy.
2. Dokonanie punktacyjnej oceny wybranego na wystawie eksponatu i omówienie swoich uwag i spostrzeżeń dotyczących tego eksponatu z egzaminującym, uzasadniając przyznanie punktów.

Kilka refleksji z przeprowadzonych zajęć sprawdzających. Potwierdziła się obawa używania słowa „egzamin”. Na początku zajęcia zauważyliśmy duże napięcie psychiczne, a nawet pobudliwą nerwowość u kandydatów, mimo, że nie padło słowo „egzamin”. Dopiero po poinformowaniu wszystkich kandydatów, jaką metodą prowadzone będzie kolokwium sprawdzające, nastąpiło nerwowe odprężenie. Przy sprawdzaniu wiadomości teoretycznych zastosowano metodę rozmowy, z której wyłaniały się problemy i one zmuszały kandydata do dyskusji. Dyskusja ta pozwalała zorientować się na ile kandydat opanował materiał, jak potrafi wiązać nabyte wiadomości teoretyczne z praktyką budowy i oceny zbioru.

Zwrócono uwagę jak kojarzone są pewne cechy, oznaczenia walorów filatelistycznych z ich zastosowaniem w praktyce oceny eksponatu wystawowego. Nie jest to łatwa praca dla egzaminującego, gdyż łatwiej jest opracować testy-pytania i prosić o ich rozwinięcie, ale forma ta mogłaby zdeprimować kandydata i powodować nadmierne zdenerwowanie. Zastosowanie kolokwium polegającego na aktywnym udziale kandydata w dyskusji pozwala w pełni ocenić jego wiedzę i przygotowanie do wykonywania funkcji sędziego wystaw filatelistycznych.

Praktyczna, samodzielna, punktowa ocena eksponatu na wystawie, a równocześnie słowne uzasadnienie ilości przyznanego punktu za sposób opracowania i wrażenie ogólne eksponatu, temat i jego rozwinięcie, elementy filatelistyczne w obecności egzaminatorów, to także wystarczająca forma sprawdzająca przydatność kandydata na sędziego.

Należy stwierdzić, że przygotowanie kandydatów było pozytywne. Aspiranci wykazali duże zaangażowanie aby zdobyć jak najwięcej wiedzy teoretycznej i praktycznej. Jeśli przyjmiemy, że nie wszystkie okręgi udzieliły wystarczającej pomocy kandydatom poprzez zorganizowanie szkolenia, tym bardziej cenię tych ludzi, którzy samodzielnie zdobyli wiedzę, korzystając z pomocy doświadczonych sędziów przy okazji ich pobytu na wystawach organizowanych w okręgu. Dotyczy to szczególnie kolegów z Wałbrzycha.

Kandydaci przystępujący do kolokwium zapominają jednak o tym, że aby uzyskać nominację na sędziego należy równocześnie wykazać się posiadaniem eksponatu filatelistycznego, który na wystawie krajowej (II stopnia) uzyskał ocenę co najmniej na dyplom w randze medalu srebrnego. Tego wymogu regulaminowego nie da się ominąć. Przekonało się o tym dwóch kolegów w czasie kolokwium w Namysłowie. Pozostałym uczestnikom kolokwium, na wniosek GKS, Prezydium ZG PZF nadało tytuły sędziego klasy III.

Pragnę równocześnie nadmienić, że w okresie kadencji, na wniosek GKS, Prezydium ZG PZF awansowało 10 sędziów do klasy I, 32 sędziów do klasy II, a 16 kolegów otrzymało tytuł sędziego klasy III.

STAN ILOŚCIOWY SĘDZIÓW KONKURSOWYCH W PZF

Lp.	Okręg PZF	Sędziowie klasy			Razem
		I	II	III	
1.	Białystok	—	1	4	5
2.	Bielsko-Biała	—	2	3	5
3.	Bydgoszcz	2	4	7	13
4.	Częstochowa	—	—	1	1
5.	Gdańsk	—	4	7	11
6.	Gorzów Wielkopolski	—	—	2	2
7.	Kalisz	—	—	1	1
8.	Katowice	4	5	9	18
9.	Kielce	1	1	2	4
10.	Koszalin	—	1	2	3
11.	Kraków	3	8	4	15
12.	Lublin	—	1	5	6
13.	Łódź	4	2	6	12
14.	Olsztyn	—	4	1	5
15.	Opole	1	1	5	7
16.	Poznań	5	3	1	9
17.	Rzeszów	1	3	—	4
18.	Szczecin	1	1	2	4
19.	Tarnów	—	1	2	3
20.	Toruń	1	1	2	4
21.	Wałbrzych	—	—	4	4
22.	Warszawa	7	10	8	25
23.	Wrocław	—	4	10	14
24.	Zielona Góra	—	—	1	1
Razem:		30	57	88	175

Poważnym zagadnieniem, na które zwracali uwagę delegaci na XIII Zjazd PZF, jest sprawa rozszerzenia udziału sędziów w pracach jury wystaw filatelistycznych. Jest to problem złożony, nie mniej staraliśmy się go rozwiązać. Nie łatwo jest dać zatrudnienie dla całej liczącej 175 sędziów grupy. Jest to pokaźna grupa, skupiona w kilku większych ośrodkach filatelistycznych.

Zatwierdzając składy osobowe jury na wystawy stopnia II staraliśmy się prowadzić planową rotację sędziów, co przyniosło pozytywne rezultaty. Trudniej natomiast było z wystawami stopnia III, dla których jury powoływały OKS-y. Zwracaliśmy uwagę na konieczność wymiany sędziów i zapraszania ich z innych okręgów. Niektóre okręgi pozytywnie ustosunkowały się do tych zaleceń, jak np. Katowice, Rzeszów, Lublin, Kielce i inne uznały tę formę za dobrą i korzystną tak dla wystawców jak też i samych sędziów. Taka wymiana doświadczeń prowadzi m.in. do opracowania ujednoliconego, prawidłowego systemu oceny eksponatów.

Nową formą angażowania sędziów do pracy w minionej kadencji było atestowanie zbiorów. Ta forma pozwala na aktywizowanie sędziów przez OKS-y, a równocześnie rozwija poradnictwo i instruktaż dla wystawców.

Przypadki odmowy sędziów (szczególnie klas wyższych) udziału w pracach jury wystaw II i III stopnia należy zaliczyć do wyjątków, chociaż i takie się trafiały.

Nie we wszystkich ośrodkach zdołano zaktywizować całe zespoły sędziowskie OKS-ów, chociażby do wspólnego szkolenia, dyskusji nad wybranymi zagadnieniami. Jest to bardzo niepokojący objaw, gdyż nieuczestniczenie w pracach jury, atestowaniu zbiorów, szkoleniu i w dyskusji, to cofanie się, to marsz do tyłu. Jest to tym ważniejsze, że decyzje jury na wystawach, dotyczące eksponatów, są niepodważalne.

Oceniamy eksponaty będące często wieloletnim dorobkiem wystawcy i dlatego ocena musi być bardzo wnikliwa i obiektywna, zgodna z obowiązującymi w regulaminach wymaganiami. Przepisy te często ulegają zmianom, stąd konieczność bieżącego śledzenia i przyswajania sobie tych zmian. Co prawda dość rzadko, ale spotykaliśmy się i w tej kadencji z uwagami i pretensjami ze strony rzekomo pokrzywdzonych wystawców. Doskonale rozumiam tych kolegów. Przecież każdy z nich starał

się jak najlepiej opracować swój eksponat. Nie zawsze jednak był w stanie zdobyć niezbędny i najcenniejszy materiał i z konieczności posłużył się materiałem zastępczym, mniej wartościowym. Czasem nie sprostał w realizacji pięknie i szeroko opracowanego planu eksponatu.

W moim osobistym odczuciu należałoby raczej zwrócić uwagę na zbyt może liberalne podejście sędziów do oceny niektórych eksponatów i zawyżenie ich oceny. Liberalizacja w ocenie eksponatu jest, moim zdaniem, bardziej szkodliwa od zwiększania wymogów. Skierowanie eksponatu na wystawę wyższego stopnia, a szczególnie na wystawę międzynarodową, jeżeli nie jest on należycie opracowany, przynosi przykre rozczarowanie wystawcy, jak też ujemnie wpływa na ocenę pracy sędziów krajowych.

Podając tych kilka informacji o pracach GKS-u w mijającej kadencji oraz parę osobistych refleksji, pragnę przybliżyć tę problematykę sędziom, wystawcom i działaczom naszego Związku. Wykazać, że jest to problem bardzo złożony i niełatwy, wymagający stałego udoskonalania, stałej i systematycznej pracy sędziów i całego Związku.

PIOTR SMIESZEK

KWF „35 LAT PZF” W GDAŃSKU

W ramach ogólnokrajowych obchodów 35-lecia działalności Polskiego Związku Filatelistów, jakie odbyły się w dniach 25—27 września 1985 roku w Gdańsku, Komitet Organizacyjny obchodów zorganizował również — jako imprezę towarzyszącą — wystawę o zasięgu krajowym p.t. „35 lat PZF”. Ideą przewodnią wystawy było wizualne przedstawienie dorobku naszego Związku w okresie jego 35-letniego istnienia.

Na wystawie czynnej od 27.09. do 1.10.1985 roku w pomieszczeniach „Domu Filatelisty” im. Obrońców Poczty Polskiej w Gdańsku, przy ul. Straganiarskiej, na 200 ekranach i w 50 gablotach, prezentowano różnorodne eksponaty, jak: kroniki okręgów, oddziałów, kół i innych ogniw organizacyjnych PZF, indywidualne i zbiorowe eksponaty filatelistyczne, literaturę (biuletyny, katalogi, informatory itp.) oraz medale, plakietki, odznaki emitowane przez ogniw PZF, które obrazowały bogaty wachlarz kierunków działalności i osiągnięć Związku w zakresie kultury, historii, wychowania młodzieży, organizacji i wielu innych dziedzinach.

Komitet Organizacyjny postawił do dyspozycji każdego okręgu 10 ekranów na kronikę oraz dodatkowe ekrany na kroniki kół i innych ogniw, a także po 2—3 gabloty oszklone na literaturę i medale. Tylko nieliczne okręgi nie skorzystały z możliwości zaprezentowania swych osiągnięć przed gronem tak wybitnych działaczy filatelistycznych, jakimi byli uczestnicy spotkania w Gdańsku. Pomimo że wystawa posiadała charakter wybitnie propagandowy, Prezydium ZG PZF, na wniosek Komitetu Organizacyjnego, wyraziło zgodę na ocenę eksponatów przez uczestników spotkania (aktyw Związku) poprzez wypełnienie bezimiennych ankiet. Powołano równocześnie komisję w składzie: Zbigniew Zieliński (przewodniczący GKR), Stanisław Sadowski (przewodniczący GSK), Mieczysław Syta (Przewodniczący GKS) oraz Jerzy Kruszyński (przedstawiciel Komitetu Organizacyjnego), której zadaniem było, w oparciu o opinie ankietatorów, wyłonienie najlepszych eksponatów. Wyniki oceny, opracowane w formie protokołu, komisja ogłosiła na pożegnalnym spotkaniu uczestników w dniu 29 września 1985 r. Ustalono miejsca zajęte przez poszczególne okręgi. Według ustalonej przez komisję punktacji za wystawione eksponaty, poszczególne okręgi zajęły następujące miejsca: 1. Gdańsk — 95 punktów, 2. Poznań — 81 punktów, 3. Kraków — 57 punktów, 4. Łódź — 47 punktów, 5. Lublin — 33 punkty, 6. Bydgoszcz — 30 punktów, 7. Wrocław — 25 punktów, 8. Toruń — 22 punkty,

9. Bielsko-Biala — 19 punktów, 10. Katowice — 16 punktów, 11. ZG PZF — 15 punktów, 12. Szczecin — 14 punktów, 13. Warszawa — 12 punktów, 14. Zielona Góra — 11 punktów, 15—16. Kielce i Rzeszów po 10 punktów.

W dziesięciu szczegółowych tematach na podstawie wyników ankiety okręgi zajęły kolejno miejsca: Kronika okręgów: 1. Gdańsk, 2. Kraków i 3. Bydgoszcz. Kronika kół: 1. Wadowice, 2. Wąbrzeźno i 3. Wejherowo. Zbiory filatelistyczne przedstawiające osiągnięcia PZF: 1. Poznań, 2. Kraków i 3. Gdańsk. Medale filatelistyczne: 1. Kraków, 2. Gdańsk i 3. Poznań. Biuletyny, informatory i inne: 1. Łódź, 2. Poznań i 3. Gdańsk. Katalogi wystaw stopnia I: 1. Poznań, 2. Wrocław i 3. Łódź. Katalogi wystaw stopnia II: 1. Gdańsk, 2. Lublin i 3. Poznań. Katalogi wystaw stopnia III: 1. Lublin, 2. Gdańsk i 3. Bydgoszcz. Wydawnictwa filatelistyczne (koperty, kartki itp.): 1. Poznań, 2. Gdańsk i 3. Kraków. Kasowniki pocztowe z wystaw lub imprez: 1. Gdańsk, 2. Poznań i 3. Bydgoszcz.

Znając działalność niektórych okręgów, ich aktywność, można bez przesady stwierdzić, że ich klasyfikacja na dalszych miejscach wynika ze słabego opracowania i niepełnego skompletowania eksponatów. Dla okręgów, których eksponaty w poszczególnych tematach uplasowały się na pierwszych miejscach, Komitet Organizacyjny ufundował pamiątkowe metaloplastyki z motywami architektonicznymi Gdańska, a dla wszystkich uczestników — pamiątkowe dyplomy. Indywidualni wystawcy, których eksponaty obrazowały działalność i osiągnięcia PZF, uhonorowani zostali pamiątkowymi metaloplastykami, dyplomami oraz nagrodami rzeczowymi. Z okazji wystawy wydano katalog, kartkę pocztową (Cp) z dodrukiem informacyjnym o wystawie, a w dniu otwarcia wystawy stosowany był kasownik okolicznościowy z UPT Gdańsk 1.

W treści katalogu znajdujemy krótki opis działalności PZF w okresie 35 lat jego istnienia pióra prezesa ZG PZF Kolegi Henryka Białka, skrócony opis rozwoju filatelistyki na Wybrzeżu Gdańskim autorstwa Kolegi Juliana Bieleckiego, nazwiska i skrócone biografie członków honorowych PZF, wykaz wystawców i eksponatów oraz inne dane o programie obchodów w Gdańsku i inne.

Jako organizatorzy nie czujemy się w pełni kompetentni do oceny wystawy pod każdym względem, zdając sobie sprawę, że wiele spraw można było wykonać lepiej. W każdym bądź razie z tego co zostało pokazane na wystawie, zupełnie nietypowej, zdaniem wielu znawców, w tym i gości zagranicznych, można już zapoczątkować tworzenie Muzeum PZF. Wypływa stąd wniosek, że wystawy tego typu należy kontynuować, może niezbyt często, ale przynajmniej z okazji ważniejszych rocznic. Dobrze więc się stało, że podobną wystawę umieszczono już w planie centralnym na rok 1990.

Z PRAC ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

XVI PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

Obrady toczyły się 8 i 9 marca 1986 roku w sali konferencyjnej siedziby Zarządu Okręgu PZF w Warszawie, a przewodniczył im prezes ZG PZF kol. Henryk Białek.

W posiedzeniu, poza członkami Zarządu Głównego PZF, uczestniczyli koledzy: Lucjan Adamczyk — prezes ZO PZF w Warszawie, Jerzy B. Klima — rzecznik prawowy Związku, Stanisław Sadowski — przewodniczący Głównego Sądu Koleżeń-skiego PZF, Zbigniew Stasiłowicz — prezes ZO PZF w Koszalinie, Piotr Śmieszek — prezes ZO PZF w Gdańsku, Tadeusz Witkowski — przewodniczący Komisji Odznaczeń i Wyróżnień ZG PZF, Marian Wałek — prezes ZO PZF w Olsztynie i Zbigniew Zieliński — przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej PZF.

Zebrani chwilą ciszy uczcili pamięć zmarłych kolegów, wybitnych działaczy Związku, a wśród nich: Zygmunta Skrobeckiego — Członka Honorowego Związku, Józefa Gosztyły i Jerzego Nowaka — członków Głównego Sądu Koleżeń-skiego PZF, Tadeusza Molendy — eksperta PZF.

Kolega Waldemar Kisiel, w imieniu Zarządu Okręgu PZF w Olsztynie, udeko-rownił kol. Zbigniewa Zielińskiego odznaką „Zasłużony dla Okręgu Olsztyńskiego PZF”.

Podobnie prezes ZO PZF w Opolu, w imieniu Zarządu tego Okręgu, wręczył odznaki „Zasłużony dla filatelistyki opolskiej” kolegom: Lucjanowi Węgrzynowi i Zbigniewowi Zielińskiemu.

Prezes ZG PZF kol. H. Białek poinformował o odbytej w dniu 9.02.1986 r. VIII Naradzie prezesów zarządów okręgów PZF, której głównym tematem było omó-wienie spraw związanych ze zbliżającym się XIV Walnym Zjazdem Delegatów PZF (Poznań, 3—4.05.1986 r.).

W imieniu Zarządu Okręgu PZF w Warszawie przybyłych na posiedzenie człon-ków ZG PZF oraz zaproszonych gości serdecznie powitał kol. L. Adamczyk.

Pierwszy z podstawowych tematów obrad Zarządu Głównego — sprawy finan-sowe — zreferował skarbnik ZG PZF kol. Ryszard Szymański. Omówił:

— sprawozdania finansowe za 1985 rok Zarządu Głównego oraz zbiorcze za Związek;

— projekty preliminarzy finansowych na 1986 rok: jednostkowy Zarządu Głównego PZF oraz zbiorowy Związku.

Sprawozdania finansowe, na wniosek przewodniczącego GKR kol. Z. Zieliń-skiego, zostały przez Zarząd Główny przyjęte i zatwierdzone. Zarząd Główny także przyjął i zatwierdził preliminarze finansowe na 1986 rok.

Stosowne uchwały Zarządu Głównego podjęte w tym przedmiocie publikujemy w pełnym brzmieniu na dalszych stronach niniejszego numeru BI.

Drugim z zasadniczych tematów obrad było omówienie projektu i ustalenie ostatecznego tekstu sprawozdania Zarządu Głównego PZF za lata 1982—1985, przygo-towanego na XIV Walny Zjazd Delegatów PZF. Projekt omówił sekretarz ZG PZF kol. Andrzej Kopczyński. Z jego treścią członkowie ZG zapoznali się indywidualnie w godzinach popołudniowych pierwszego dnia obrad. W drugim dniu obrad, po wprowadzeniu drobnych korekt i uzupełnień, Zarząd Główny PZF ustalił i za-twierdził tekst sprawozdania. Tekst sprawozdania zostanie powielony i przesłany zarządom okręgów PZF celem przekazania wszystkim Delegatom na XIV Zjazd.

Zarząd Główny ustalił swoje stanowisko, z którym wystąpi do XIV Walnego Zjazdu Delegatów o nadanie tytułu „Członka Honorowego” zasłużonym działaczom PZF. W dyskusji na ten temat między innymi głos zabrali koledzy: T. Witkowski, J. Księski, J. Ryblewski, L. Adamczyk, Z. Kałamaga, H. Białek, Zb. Paczkowski.

Kolega Zbigniew Zieliński — przewodniczący zespołu do opracowania i zabez-pieczania realizacji wniosków i postulatów z kampanii sprawozdawczo-wyborczej w okręgach PZF, omówił uchwały, wnioski i propozycje, jakie wpłynęły na adres Zarządu Głównego PZF. Ostatecznie zespół wydzielił 50 propozycji, w tym adresowa-ne do:

- Ministerstwa Łączności — 14,
- Przedsiębiorstwa Filatelistycznego — 12,
- Zarządu Głównego PZF — 24.

W wyniku dyskusji nad tym materiałem i zawartymi w nim problemami, Zarząd Główny postanowił materiał ten, w formie projektu uchwały, przedłożyć pod obrady Komisji zjazdowej ds. uchwał i wniosków.

O przebiegu prac przygotowawczych i organizacyjnych XIV Zjazdu, w imieniu Komitetu Organizacyjnego Zjazdu poinformował kol. Bogdan Okoniewski. Z jego relacji wynika, że prace przygotowawcze przebiegają prawidłowo.

Na wniosek Zarządu Okręgu PZF w Poznaniu, omówiony przez kol. B. Okoniewskiego, Zarząd Główny przyjął do akceptującej wiadomości termin trwania XV OWF „Poznań'87”: 15—23 sierpnia 1987 roku. Aprobata Zarządu Głównego uzyskał także jeden z przedłożonych projektów znaku tej wystawy.

Zarząd Główny wysłuchał informacji kol. J. B. Klimy o propozycji MAW wydania przy „Filateliście” odrębnych zeszytów szkoleniowych, poświęconych różnej tematyce. Jak podał J. B. Klima, redakcja „Filatelisty” opracowała już plan tematyczny treści kilku zeszytów, obejmujący między innymi tematy:

- Nowości poczt świata,
- Wystawiennictwo,
- Jak zbudować ekspozycję filatelistyczną,
- Zbiór „Historia poczt”,
- Specjalizacja w filatelistyce,
- Vademecum przewodniczącego koła,
- Filatelistyka młodych.

Jak zaznaczył kol. J. B. Klima, do opracowania niektórych tematów redakcja aktualnie posiada deklaracje ze strony autorów.

Propozycja MAW, przedłożona przez kol. J. B. Klimę, uzyskała aprobatę Zarządu Głównego. Jednocześnie Zarząd Główny uznał, że jako pierwszy powinien się ukazać zeszyt o temacie „Nowości poczt świata” w nakładzie 1.500 egzemplarzy. Wielkości nakładów zeszytów o innej proponowanej tematyce, będą ustalane każdorazowo w porozumieniu z ZG PZF.

Zabierając głos prezes H. Białek podkreślił, że należy określić zadania dla autorów tych zeszytów szkoleniowych. Poszczególne opracowania nie mogą być wybitnie naukowymi. Muszą być pisane językiem prostym, który trafi do każdego czytelnika. Wydawnictwa te muszą mieć charakter popularny, ale o wysokim poziomie merytorycznym. (AK)

UCHWAŁY XVI PLENUM ZG PZF

Uchwała Nr 90/XIII/86/Pl z dnia 8.03.1986 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia Prezydium ZG PZF podjęte między posiedzeniami ZG PZF, tj. w okresie od dnia 29 września 1985 r. do dnia 8 marca 1986 r. z wyjątkiem tych, które są objęte porządkiem dziennym XVI posiedzenia ZG PZF.

Uchwała Nr 91/XIII/86/Pl z dnia 8.03.1986 r.:

- a) przyjmująca i zatwierdzająca sprawozdanie finansowe Zarządu Głównego PZF za rok 1985;
- b) przyjmująca i zatwierdzająca sprawozdanie finansowe Polskiego Związku Filatelistów za 1985 rok z zaznaczeniem, że w przypadku stwierdzenia przez GKR (podczas badania tego dokumentu) usterek, wnioski GKR zostaną zrealizowane przez Prezydium ZG PZF.

Uchwała Nr 92/XIII/86/Pl z dnia 8.03.1986 r. zatwierdzająca:

- a) preliminarz Zarządu Głównego PZF na rok 1986;
- b) preliminarz Polskiego Związku Filatelistów na rok 1986. (AK)

DECYZJE XVI PLENUM ZG PZF Z DNIA 8.03.1986 R.

1. Treść protokołu 3/15/XIII/85/Pl z plenarnego posiedzenia Zarządu Głównego PZF, odbytego dnia 28 września 1985 roku w Gdańsku, Zarząd Główny jednomyślnie przyjął i zatwierdził bez wnoszenia uwag. (AK)

Z PRAC PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZF

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 26.01.1986 R.

Kolejne, trzydzieste siódme plenarne posiedzenie Prezydium Zarządu Głównego PZF odbyło się w siedzibie ZG PZF w Warszawie. Obradom przewodniczył prezes ZG PZF kol. Henryk Białek.

W posiedzeniu, poza wszystkimi członkami Prezydium ZG PZF, uczestniczyli koledzy: Jerzy B. Klima — rzecznik prasowy Związku, Stanisław Sadowski — przewodniczący Głównego Sądu Koleżeńskiego PZF i Zbigniew Zieliński — przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej PZF.

Zasadniczym tematem obrad było omówienie spraw związanych z przygotowaniem materiałów sprawozdawczych na XIV Walny Zjazd Delegatów PZF. W ramach tej problematyki przeanalizowano założenia do sprawozdania Zarządu Głównego PZF. Głównym referentem był sekretarz ZG PZF kol. Andrzej Kopczyński. Proponowany układ sprawozdania uzyskał akceptację członków Prezydium. Projekt sprawozdania będzie przedłożony do decyzji ZG PZF na plenarnym posiedzeniu, które jest zaplanowane na 8—9 marca 1986 roku.

Informację o przebiegu prac organizacyjnych i przygotowawczych do XIV Zjazdu PZF złożył wiceprezes ZG PZF kol. Ludwik Malendowicz — przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Zjazdu.

Opracowano wstępny projekt porządku obrad XIV Walnego Zjazdu PZF, obrad, które będą się toczyć w salach hotelu „Poznań” w okresie 3 i 4 maja 1986 roku w Poznaniu.

Kolega Zygmunt Wiatrowski, zgodnie z postanowieniem zawartym w „Ordytacji wyborczej delegatów na XIV Walny Zjazd Delegatów PZF” (zał. Nr 1 do uchwały ZG PZF Nr 68/XIII/84/P1 z dnia 24.06.1984 r., patrz BI PZF Nr 2/30 z 1984 r.) poinformował, że Komisja Młodzieżowa ZG PZF wytypowała następujące okręgi PZF: Bielsko-Biała, Bydgoszcz, Gdańsk, Katowice, Kielce, Koszalin, Łódź, Poznań, Rzeszów, Szczecin, Warszawa i Zielona Góra, z których przedstawiciele (po jednym uczestniku młodzieżowym z każdego wymienionego okręgu) będą na XIV Zjeździe reprezentowali uczestników młodzieżowych PZF.

Informację uzupełniającą o pracach Prezydium ZG PZF złożył prezes kol. H. Białek. Między innymi powiadomił zebranych o trwających w Ministerstwie Łączności rozmowach na temat planu emisji na 1987 rok oraz o wykonanej w 1985 roku emisji bloczka z okazji 300 rocznicy urodzin J. S. Bacha, z której na części nakładu (300 tys.) został wykonany nadruk „300 rocznica urodzin Jana Sebastiana Bacha”.

Dyskutując problematykę wydawnictw o ograniczonym nakładzie, ponownie postanowiono wystąpić do Ministerstwa Łączności z postulatem by tego typu wydawnictwa były każdorazowo numerowane.

Kolejnym tematem obrad było wstępne omówienie uchwał, wniosków i postulatów z kampanii sprawozdawczo-wyborczej, które zostały nadesłane do ZG PZF. Referował sekretarz ZG PZF kol. A. Kopczyński, który na wstępie zaznaczył, iż materiał przygotował wspólnie z kol. Zb. Zielińskim — przewodniczącym zespołu d/s opracowania i zabezpieczenia realizacji wniosków i postulatów z bieżącej kadencji wysuniętych podczas kampanii sprawozdawczo-wyborczej w okręgach PZF (pkt. 3 uchwały ZG PZF Nr 69/XIII/84/P1 z dnia 24.06.84 r., BI PZF Nr 2/30, s. 26).

Dyskusja nad tymi materiałami wykazała różne, odmienne zdania co do słuszności niektórych wniosków, jak też terminów ich przekazania adresatom (Ministerstwo Łączności, RSW „Prasa—Książka—Ruch”), bądź samej realizacji wewnątrz Związku. Dyskutanci uznali, iż jest niezbędnym przedłożenie całości tego materiału do omówienia i decyzji Zarządu Głównego PZF. I tak się też stało. Materiał na posiedzeniu ZG PZF (8—9 marca br.) przedłożył przewodniczący zespołu kol. Zb. Zieliński.

Prezydium rozpatrzyło propozycje przedłożone przez Komisję Sędziów Konkursowych ZG PZF (w porozumieniu z GKS) i podjęto stosowną uchwałę o nadaniu uprawnień sędziów konkursowych PZF (tekst uchwały publikujemy w niniejszym numerze BI).

Skarbnik ZG PZF kol. Ryszard Szymański omówił projekt preliminarza finansowego ZG PZF na 1986 rok. W wyniku dyskusji i wprowadzeniu drobnych korekt, projekt tego dokumentu zaakceptowano i postanowiono przedłożyć do decyzji Zarządu Głównego PZF. (AK)

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 83/XIII/86/Pr z dnia 26.01.1986 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia Zarządu powzięte w okresie od dnia 11 grudnia 1985 roku do dnia 22 stycznia 1986 roku.

Uchwała niniejsza między innymi obejmuje:

1. Wyróżnienie Zarządu Okręgu PZF w Katowicach pucharem kryształowym z emblematem PZF.
2. W zakresie wystaw filatelistycznych:
 - a) przyjęcie sprawozdania opisowego i rozliczenia finansowego oraz udzielenie absolutorium Komitetowi Organizacyjnemu KWF „Nigdy więcej” (Olsztyn, 09—18.05.1985 r.);
 - b) akceptację postanowienia do dyspozycji ZO PZF w Olsztynie, z przeznaczeniem na propagandę wystawiennictwa filatelistycznego, kwoty 30.827 zł, stanowiącej nadwyżkę dochodów nad wydatkami, uzyskaną przez organizatorów wystawy;
 - c) zatwierdzenie założeń programowych, regulaminu wystawy, preliminarza finansowego na kwotę 1.200 tys. zł, regulaminu sądu konkursowego oraz projektu medalu Krajowej Młodzieżowej Wystawy Filatelistycznej „Koszalin'86” w Koszalinie;
 - d) przyznanie ZO PZF w Gdańsku dotacji w kwocie 400 tys. zł z przeznaczeniem na częściowe pokrycie kosztów organizacji KWF „Morze oknem na Świat — Gdynia 86” (Gdynia, IX.1986 r.);
 - e) zatwierdzenie składu osobowego Komitetu Organizacyjnego z przewodniczącym kol. Kazimierzem Bożykiem (O/Gdańsk) — KWF „Morze oknem na Świat — Gdynia 86”;
 - f) powołanie na krajowych komisarzy wystaw filatelistycznych:
 - „Węgry—Polska” — (Węgry, Miskolc, 11—20.04.86 r.) — kol. Zbigniewa Cieślakowskiego (O/Warszawa) w miejsce kol. Andrzeja Kopczyńskiego na skutek jego rezygnacji z tej funkcji z uwagi na przygotowywanie materiałów na XIV Zjazd PZF oraz przyspieszony termin wystawy;
 - „Socphilex 86” (CSRS, Kolin, 21—29.06.1986 r.) — kol. Lucjana Adamczyka (O/Warszawa);
 - „Kobieta w filatelistyce” (Bułgaria, Burgas, 14—20.03.1986 r.) — kol. Antoniego Kurczyńskiego;
 - g) zatwierdzenie regulaminu i preliminarza finansowego KWF „Morze oknem na Świat — Gdynia 86” oraz przyznanie dotacji w kwocie 400 tys. zł na częściowe pokrycie kosztów organizacji tej wystawy;
 - h) akceptację eksponatów na wystawę filatelistyczną „Socphilex 86” (jeden w klasie honorowej, 10 w klasie konkursowej oraz literatura);
 - i) przekazanie kwoty 320 dolarów USA na konto Komitetu Organizacyjnego Światowej Wystawy Filatelistycznej „Ameripex 86” tytułem opłaty za udział w wystawie eksponatów polskich wystawców (5 eksponatów). USA, Chicago, 22.05.—01.06.1986 r.;
 - j) przyjęcie sprawozdania opisowego i rozliczenia finansowego oraz udzielenie absolutorium Komitetowi Organizacyjnemu dwustronnej wystawy filatelistycznej „Polska—Szkocja” (Łódź, 17—20.10.1985 r.).
3. Na recenzentów konspektu opracowania kol. Jacka Kapkowskiego pt. „Polska poczta lotnicza” powołano kolegów: Fabiana Burę, Jerzego Tokara i Bolesława Kaczmarka.
4. Akceptację decyzji o podpisaniu z WL w Krakowie umowy na wydanie przez to wydawnictwo reprintu pracy W. Polańskiego pt. „Jak w dawnych czasach pocztę przewożono” (nakład 2.000 egz.).

5. Ufundowanie nagród rzeczowych dla laureatów:
 - a) krzyżówek filatelistycznych publikowanych w „Filateliście” (trzy nagrody o wartości 300—500 zł każda);
 - b) konkursu—plebiscytu na najładniejszy znaczek polski w 1985 roku, ogłoszonym przez redakcję „Filatelisty” (trzy nagrody o wartości po około 5.000 zł każda).
6. Przyjęcie rozliczenia kosztów organizacji centralnych uroczystości obchodów 35-lecia PZF.
7. Przyjęcie rozliczenia kosztów organizacji XXIII finału Maratonu Młodzieżowego (Gdańsk) oraz pozostawienie niewykorzystanej części dotacji w kwocie 99.359 zł do dyspozycji ZO PZF w Gdańsku z przeznaczeniem na działalność młodzieżową i wystawienniczą.
8. Przyjęcie do Koła PZF „Polonia” niżej wymienionych członków nadzwyczajnych:

— Henryk Owskiński, Australia	— nr ewid. 316
— Edward Owskiński, Australia	— nr ewid. 317
— Garry Patrick Galea, Australia	— nr ewid. 318
— Zbigniew Witting, Australia	— nr ewid. 319
— Jean Robert Neval, Francja	— nr ewid. 320
— Jacques Natonek, Francja	— nr ewid. 321
— Philippe Olejnik, Francja	— nr ewid. 322
— Jean Lelong, Francja	— nr ewid. 323
9. Zatwierdzenie sprawozdania opisowego z realizacji współpracy PZF z zagranicą w 1985 roku.
10. Wystąpienie do Ministra Łączności z wnioskiem o zorganizowanie wyjazdu służbowego dla kol. Weroniki Stepanczenko do Bułgarii celem wzięcia udziału w symposium tematycznym „Kobieta w filatelistyce” (wyjazd na zaproszenie filatelistów bułgarskich, 13—17.03.1986 r.).
11. Wyrażenie zgody na zorganizowanie w dniu 23.02.1986 roku narady przewodniczących komisji wystaw okręgów PZF. Organizator — Komisja Wystaw ZG PZF, siedziba ZO PZF w Warszawie.
12. Przyjęcie rozliczenia finansowego kosztów poniesionych na organizację III Narady Przewodniczących Kół PZF (Kalisz, 24—25.08.1985 rok).
13. Rozliczenie wyników inwentaryzacji składników majątkowych ZG PZF.

Uchwała Nr 84/XIII/86/Pr z dnia 26.01.1986 r. o wpisaniu do rejestru sędziów konkursowych (jurorów) PZF.

Po wszechstronnej analizie wniosków i materiałów przedłożonych przez zarządy okręgów PZF za pośrednictwem GKS, Prezydium ZG PZF, w oparciu o „Regulaminy Sędziów Konkursowych PZF” z dnia 27.11.1983 roku:

1. Zgodnie z § 1 ust. 1, § 2 ust. 2 oraz § 4 ust. 1 lit. a i lit. b, nadaje uprawnienia sędziów konkursowych klasy I:
 - a) Bronisław German — O/Kielce
2. Zgodnie z § 1 ust. 1, § 2 ust. 3 oraz § 4 ust. 1 lit. a i lit. b, nadaje uprawnienia sędziów konkursowych klasy II:
 - a) Kazimierz Kocowski — O/Kielce
 - b) Sławomir Olek — O/Olsztyn
 - c) Józef Oleksiak — O/Olsztyn
 - d) Marian Wałek — O/Olsztyn
3. Zgodnie z § 1 ust. 1, § 2 ust. 4 oraz § 4 ust. 1 lit. a i lit. b, nadaje uprawnienia sędziów konkursowych klasy III:
 - a) Krystyna Szwemin — O/Katowice
 - b) Stanisław Kowalski — O/Opole
 - c) Tadeusz Stanisław Wincewicz — O/Opole
 - d) Zbigniew Głusiński — O/Wałbrzych
 - e) Andrzej Stauffer — O/Wałbrzych
 - f) Edward Wojciechowski — O/Wrocław
 - g) Jerzy Zwierzchowski — O/Katowice

(AK)

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF PODJĘTE DNIA 26.01.1986 R.

1. Treść protokołu Nr 9/36/XIII/85/Pr z plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF odbytego dnia 8 grudnia 1985 roku w Warszawie, jako w pełni odzwierciedlającą przebieg obrad, przyjęto jednomyślnie bez wnoszenia uwag.

2. Prezydium jednomyślnie podjęło decyzję o kontynuowaniu wydania w formie reprintu pozostałych roczników „Polskiego Filatelisty” z tym, że przyjęto zasadę wydawania kilku roczników w jednej okładce (w miarę technicznych możliwości), co pozwala obniżyć koszty zamierzenia. O prowadzenie i czuwanie nad realizacją tego przedsięwzięcia Prezydium zwróciło się do kol. Jana Malika.
3. Po wysłuchaniu informacji złożonej przez kol. Z. Wiatrowskiego, Prezydium przyjęło do zatwierdzającej wiadomości treść protokołu (z dnia 25.10.85 r.) posiedzenia komisji oceny wydawnictw filatelistycznych okręgów PZF z 1984 roku (bliższe informacje na ten temat Czytelnik znajdzie w artykule pt. „Wyniki oceny wydawnictw filatelistycznych okręgów Polskiego Związku Filatelistów z 1984 roku” opublikowanym na dalszych stronach niniejszego numeru BI).

(AK)

POSIEDZENIE ODBYTE DNIA 8.03.1986 R.

Obrady XXXVIII plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF toczyły się w siedzibie Zarządu Okręgu PZF w Warszawie. Obradom przewodniczył prezes ZG PZF kol. Henryk Bialek.

W posiedzeniu, poza członkami Prezydium ZG PZF, uczestniczyli koledzy: Lucjan Adamczyk — prezes ZO PZF w Warszawie, Jerzy B. Klima — rzecznik prasowy ZG PZF, Stanisław Sadowski — przewodniczący GKS PZF i Zbigniew Zieliński — przewodniczący GKR PZF.

Prezydium przedyskutowało propozycje Komisji Sędziów Konkursowych ZG PZF, dotyczące skreśleń z rejestru sędziów konkursowych i w przedmiocie tym podjęło stosowną decyzję. Rozpatrzyło także propozycję tej Komisji w sprawie ustanowienia honorarium dla sędziów prowadzących kolokwia (egzaminy) sprawdzające kandydatów na sędziów konkursowych klasy III PZF. W wyniku wszechstronnej dyskusji, przy jednym głosie wstrzymującym się, Prezydium podjęło uchwałę w sprawie uregulowania tego zagadnienia.

Prezydium ZG PZF omówiło problematykę związaną z rozpisywanymi i ogłaszanymi wszelkiego rodzaju konkursami o charakterze publicystycznym. Ustalono, że konkretne propozycje w tym zakresie na najbliższą przyszłość przygotowuje kol. Władysław Farbotko.

Kolega Zbigniew Zieliński poinformował o wynikach przeprowadzonych przez GKR PZF w I kwartale br. kontroli podstawowych odcinków działania Zarządu Głównego PZF, a mianowicie:

- Komisji Wystaw ZG PZF i wystawiennictwa,
- Komisji Młodzieżowej ZG PZF i rozwoju filatelistyki wśród młodzieży,
- Komisji Sędziów Konkursowych ZG PZF,
- Komisji Współpracy z Zagranicą ZG PZF.

Omawiając wyniki poszczególnych kontroli, kol. Zb. Zieliński podkreślił między innymi, że:

- praca Komisji Wystaw charakteryzowała się planowym działaniem i ścisłą współpracą z komisjami wystaw okręgów PZF;
- praca Komisji Młodzieżowej ZG PZF oraz praca komisji młodzieżowych okręgów PZF była ukierunkowana prawidłowo i realizowana zgodnie z uchwałą XIII Zjazdu PZF;
- Komisja Sędziów Konkursowych (jednoosobowa) uporządkowała dokumentację sędziów konkursowych i aspirantów oraz wykonała planowane zadania;
- Komisja Współpracy z Zagranicą wykonała zadania planowe, wykazując się dużą aktywnością w nawiązywaniu przez ZG PZF współpracy z zagranicą.

(AK)

UCHWAŁY I WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF

Uchwała Nr 85/XIII/86/Pr z dnia 8.03.1986 r. zatwierdzająca wszystkie decyzje i postanowienia powzięte w okresie od dnia 29 stycznia do dnia 6 marca 1986 roku.

Uchwała niniejsza obejmuje między innymi:

1. Wystąpienie do Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych o wyrażenie zgody na jednorazowe zwolnienie od pracy na okres jednego dnia roboczego (3 maja 1986 r. sobota) z ich zakładów pracy na terenie całego kraju 175 delegatów na XIV Walny Zjazd Delegatów PZF.
2. W zakresie wystaw filatelistycznych:
 - akceptację udziału 15 eksponatów polskich wystawców w dwustronnej wystawie filatelistycznej „Węgry—Polska” (Węgry, Miskolc 20—31.05.1986 r.);
 - zatwierdzenie dokumentacji KWF stopnia II (z udziałem zaproszonych wystawców z zagranicy) — „Maksymafila 86” — Białystok (założenia, regulamin, preliminarz finansowy zamykający się kwotą 1.680.000 zł), przyjęcie do akceptującej wiadomości składu Komitetu Organizacyjnego wystawy na czele z przewodniczącym kol. Jackiem Tatarskim, przyznanie dotacji w kwocie 800.000 zł na częściowe pokrycie kosztów przygotowania tej wystawy;
 - zatwierdzenie składów jury:
 - a) IV Krajowej Młodzieżowej Wystawy Filatelistycznej „Koszalin 86” w osobach: Zbigniew Cieślukowski (O/Warszawa), Józef Grabarczyk (O/Szczecin), Bronisław Jasicki (O/Poznań), Zbigniew Stasiłowicz (O/Koszalin), Bernard Stępczyński (O/Poznań), Piotr Śmieszek (O/Gdańsk) i Stefan Sniady (O/Łódź);
 - b) MWF „150 lat Warszawskiej Straży Pożarnej” (30.05—13.06.1986 r.) w osobach: Zygmunt Baranowski (O/Warszawa), Edmund Cynkiewicz (O/Białystok), Stanisław Głowiński i Jerzy Gruszczyński (O/Warszawa oraz Sławomir Olek (O/Olsztyn) i Stanisław Sadowski (O/Łódź);
 - c) KWF „Maksymafila 86 — Białystok” w osobach: Jerzy Bąkowski (O/Kraków), Edmund Cynkiewicz (O/Białystok), Włodzimierz Goszczyński (O/Warszawa), Jan Ryblewski (O/Kraków), Janusz Szczepański (O/Lublin) i Stanisław Świerad (O/Białystok);
 - przekazanie na konto organizatorów ŚWF „Stockholmia 86” kwoty 7.700 SEK, tytułem opłaty za udział w Wystawie eksponatów polskich wystawców (członków PZF) oraz literatury filatelistycznej;
 - ufundowanie nagród rzeczowych do dyspozycji jury dwustronnej wystawy filatelistycznej „Węgry—Polska” (Węgry, Miskolc, 20—31.05.1985 r.):
 - puchar kryształowy z emblematem PZF,
 - serwis do kawy,
 - klaser ze znaczkami PRL wartości około 1.500 zł.
3. Akceptację wyjazdu służbowego kol. Karola Struga do Bułgarii (24—27.02.1986 r.) na posiedzenie przedstawicieli krajowych związków filatelistycznych KS, na którym zostanie przedyskutowane i uzgodnione wspólne stanowisko na 55 Kongres FIP (poprawki do Statutu FIP i ogólnych zasad wystawiennictwa).
4. Zatwierdzenie założeń programowych wielobarwnej wkładki do „Filatelisty”. Tematyka: pokój dzieciom oraz PZPR.
5. Przyjęcie do akceptującej wiadomości wstępnego programu pobytu w Polsce gości z zagranicy, zaproszonych na XIV Zjazd PZF.
6. Zorganizowanie przez Komisję Literatury i Bibliotek Filatelistycznych ZG PZF w kwietniu 1986 roku spotkania redaktorów naczelnych czterech mutacji „Filatelisty — Tematyka”. Cel spotkania: integracja procesów wpływających na podniesienie poziomu tych wydawnictw.
7. Zatwierdzenie preliminarza finansowego Międzynarodowego Młodzieżowego Konkursu Filatelistycznego, zamykającego się kwotami 1.580.000 zł. Organizator — Zarząd Okręgu PZF w Koszalinie.
8. Przyznanie dotacji w kwocie 1.500.000 zł Zarządowi Okręgu PZF w Koszalinie na pokrycie kosztów przygotowania i przebiegu Międzynarodowego Młodzieżowego Konkursu Filatelistycznego.
9. Ustalenie ceny sprzedażnej reprintedu „Jak przewożono pocztę polską w dawnych czasach” (autor Wł. Polański) — 400 zł, przy jednostkowym koszcie własnym 398,97 zł.
10. Skreślenie z listy członków nadzwyczajnych Koła PZF „Polonia” niżej wymienionych:

— J. Kazimierz Grotnik, USA	— nr ewid. 107
— Jan Waligóra, Francja	— nr ewid. 110
— Leon Walentowski, Francja	— nr ewid. 112
— Paul Kniffel, USA	— nr ewid. 114
— M. Fronczak, USA	— nr ewid. 115

— John Nieurzyla, Anglia	— nr ewid. 125
— Matt A. Gajewski, USA	— nr ewid. 143
— Plewacki Post Stamp Society, USA	— nr ewid. 144
— Hans Voser, Szwajcaria	— nr ewid. 164
— Andrzej Czerniecki, Australia	— nr ewid. 178
— Adolf Lindenmaier, Szwajcaria	— nr ewid. 191
— Kazimierz Mazur, Dania	— nr ewid. 195
— Edmond Barbe, Francja	— nr ewid. 212
— Philippe Bernoux, Francja	— nr ewid. 215
— Histoshi Shinagawa, Japonia	— nr ewid. 222
— Tadeusz Kozubski, Anglia	— nr ewid. 223
— M. A. Siala, Libia	— nr ewid. 229
— Robert Sobieraj, Kanada	— nr ewid. 230
— Karl Ehrler, RFN	— nr ewid. 232
— Janina Hansen, Dania	— nr ewid. 249
— Christine Sombret, Francja	— nr ewid. 254
— Alexander S. Newall, Anglia	— nr ewid. 258
— Antoine Saddi, Francja	— nr ewid. 293

11. Przyjęcie do Koła PZF „Polonia” niżej wymienionych członków nadzwyczajnych:

— Richard Conover, USA	— nr ewid. 324
— Maria Perzyna, Belgia	— nr ewid. 325
— Wiktor Buski, Belgia	— nr ewid. 326
— Vincent Swiderski, Belgia	— nr ewid. 327
— Georges Perdaens, Belgia	— nr ewid. 328
— Oddvar Jan Melsaeter, Norwegia	— nr ewid. 329

12. Umorzenie Zarządowi Okręgu PZF w Bielsku-Białej zadłużenia z tytułu udzielonej temu Zarządowi w 1984 roku pożyczki na zakup gablot wystawowych. Podejmując tę decyzję Prezydium ZG PZF wzięło pod uwagę trudną sytuację finansową Okręgu.

13. Upoważnienie kol. Tadeusza Hampla do przygotowania ostatecznej wersji układu treściowego konspektu proponowanego III wydania PZP.

14. Zatwierdzenie rozdzielnika na bloczki „J. S. Bach” z nadrukiem „300 rocznica urodzin Jana Sebastiana Bacha” (100.000 szt.).

15. Zorganizowanie (6.04.86) posiedzenia przewodniczących komisji tematycznych okręgów PZF.

Uchwała Nr 86/XIII/86/Pr z dnia 8.03.1986 r. o skreśleniu z rejestru sędziów konkursowych (jurorów) PZF.

1

Po rozpatrzeniu osobistej prośby wyrażonej na piśmie, Prezydium ZG PZF, w oparciu o „Regulamin sędziów konkursowych PZF” z dnia 27.11.1983 r., w myśl postanowień § 5 pkt. 3 ppkt 2, skreśliła Kolegę Mariana Waysa (O/Toruń) z rejestru sędziów konkursowych PZF.

2

Prezydium ZG PZF, postępując w myśl postanowień zawartych w treści § 5 pkt. 3, ppkt. 5 „Regulaminu sędziów konkursowych PZF” z dnia 27.11.1983 r., skreśliła z rejestru sędziów konkursowych PZF:

— Henryk Loch	— O/Szczecin
— Ryszard Rzepko	— O/Warszawa
— Antoni Gromski	— O/Rzeszów
— Kazimierz Kopecki	— O/Gdańsk
— Tadeusz Sikora	— O/Kraków
— Andrzej Lipski	— O/Kraków
— Kazimierz Bitniok	— O/Wałbrzych
— Aleksander Gruszczyński	— O/Bydgoszcz
— Antoni Suchanek	— O/Gdańsk
— Józef Gosztyła	— O/Rzeszów
— Jerzy Nowak	— O/Katowice

Uchwała Nr 87/XIII/86/Pr z dnia 8.03.1986 r. o skreśleniu z rejestru ekspertów PZF.
Postępując w myśl postanowień zawartych w treści § 7 ust. 6 „Regulaminu ekspertów PZF”, skreśla kolegę Tadeusza Molendę z rejestru ekspertów PZF.

Uchwała Nr 88/XIII/86/Pr z dnia 8.03.1986 r. o ustanowieniu opłaty egzaminacyjnej kandydatów na sędziów konkursowych PZF.

1

1. Wprowadza się honorarium dla komisji składających się z sędziów konkursowych PZF przeprowadzających kolokwia—egzaminę dla kandydatów na sędziów konkursowych klasy III PZF.
2. Każdorazowo komisja składa się z dwóch członków GKS oraz osoby przygotowującej kandydatów do egzaminu, lub przewodniczącego OKS, na terenie którego organizowany jest egzamin.
3. Komisję egzaminacyjną każdorazowo powołuje Prezydium ZG PZF, na wniosek GKS PZF.
4. Na wypłatę honorariów przeznacza się kwoty wniesione przez każdego aspiranta przygotowującego się do egzaminu na sędziego konkursowego klasy III.
5. Podział wniesionych opłat egzaminacyjnych dla członków komisji każdorazowo następuje w równych częściach. Wypłatę należności pomniejsza się o podatek obliczony zgodnie z ogólnie obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

2

1. Ustala się stawkę opłaty za egzamin w wysokości 350 zł od każdego aspiranta przygotowującego się do egzaminu na sędziego klasy III PZF.
2. Należność (opłatę) wnosi kandydat na sędziego klasy III na rachunek bieżący, bądź do kasy zarządu okręgu PZF — organizatora kolokwium—egzaminu.

3

1. Członkom komisji egzaminacyjnej przysługuje zwrot kosztów podróży oraz nocleg.
2. Wymienione w pkt. 1 należności pokrywa organizator sesji egzaminacyjnej.

4

1. Postanowienia uchwały wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Biuletynie Informacyjnym PZF, z mocą obowiązującą od dnia 8 marca 1986 roku.

(AK)

WAŻNIEJSZE DECYZJE PREZYDIUM ZG PZF PODJĘTE DNIA 8.03.1986 R.

1. Treść protokołu Nr 1/37/XIII/86/Pr z plenarnego posiedzenia Prezydium ZG PZF odbytego dnia 26 stycznia 1986 roku w Warszawie, jako w pełni odzwierciedlającą przebieg obrad, przyjęto jednomyślnie bez wnoszenia uwag.
2. Prezydium ZG PZF powołało jury do rozpatrzenia wniosków o nadanie medalu „Za Zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych” za 1985 rok w składzie:
— Jan Ryblewski (O/Kraków) — przewodniczący
— Lucjan Piekarczyk (O/Kraków) — sekretarz
— Zbigniew Cieślowski i Jerzy B. Klima (O/Warszawa), Zygmunt Kałamaga (O/Wrocław) i Karol Strug (O/Kielce) — członkowie.
3. W uznaniu wkładu społecznej pracy na rzecz krzewienia i rozwoju polskiej filatelistyki, Prezydium ZG PZF wyróżniło kolegów: Ludwika Malendowicza, Józefa Szydło i Lucjana Węgrzyna — kryształowymi pucharami z emblematem PZF.
4. Po zapoznaniu się z treścią protokołu z posiedzenia jury medalu „Za Zasługi dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych” (8.03.1986 r.) i przedyskutowaniu propozycji, Prezydium ZG PZF jednomyślnie je zaakceptowało i nadało medal za 1985 rok:
— kol. Kazimierzowi Krynickiemu (Chełmek) — za całokształt publikacji na łamach „Echo Chełmka” popularyzujących filatelistykę w środowisku robotniczym;
— Lesławowi Schmutz (Rzeszów) — za publikacje w dwutygodniku „Filatelista” i „Historyczno-Badawczym Biuletynie Filatelistycznym”, stanowiące wynik badań Autora nad polskimi znakami pocztowymi i wnoszące ważny wkład do rozwoju wiedzy filatelistycznej;

— Muzeum Poczty i Telekomunikacji we Wrocławiu (po raz drugi) — za cykl publikacji z zakresu historii poczty i filatelistyki opartych o zasoby własne Muzeum. (AK)

DZIAŁALNOŚĆ RADY REDAKCYJNEJ „FILATELISTY” etap następny

Kolejne (trzecie) posiedzenie Rady Redakcyjnej „Filatelisty” odbyło się dnia 15 lutego 1986 roku w Warszawie. Uczestniczyli członkowie Rady: Henryk Białek (przewodniczący), Tadeusz Hampel, Jerzy B. Klima, Ludwik Malendowicz, Jan Malik, Jerzy Parfiniewicz, Kazimierz Paško, Lucjan Piekarczyk i Lucjan Węgrzyn. Nadto udział wzięli: dyrektor MAW ob. Wiesław Felczak, przewodniczący Komisji Literatury i Bibliotek Filatelistycznych ZG PZF, kol. Jerzy Kozłowski oraz kol. Lech Popielewski. Uczestniczył także zespół redakcyjny „Filatelisty”.

Posiedzenie otworzył kol. Henryk Białek, zaś dyskusję merytoryczną zagał redaktor naczelny „Filatelisty” Jerzy B. Klima. Omówił m.in. realizację zadań w roku ubiegłym, główne cele na rok bieżący. W swoim wystąpieniu omówił także sprawy dotyczące:

— krytyki „Filatelisty” na niektórych zebraniach sprawozdawczo-wyborczych w okręgach PZF za nieterminowość, za — zdaniem niektórych delegatów — poświęcanie zbyt dużo miejsca aktualnym problemom społeczno-politycznym w kraju, a innym problemom za mało, co zresztą nie odpowiada prawdzie;

— problemu niezwykle ważnego dla pisma, jakim jest zachowanie proporcji materiału dla zaspokojenia oczekiwań filatelistów zaawansowanych, a z drugiej strony materiału będącego pomocnym dla filatelistów początkujących;

— faktu wydania w ubiegłym roku kolorowej wkładki do „Filatelisty”. Wkładka została dobrze przyjęta przez czytelników, a numer, choć pierwszy z nową ceną, miał o 50% mniej zwrotów. Świadczy to o tym, jakie znaczenie ma wygląd pisma, jego szata graficzna. Być może przy redagowaniu pisma są popełniane błędy, ale faktem jest, że duży procent zwrotów, sięgający 15% nakładu, czyli górnej granicy limitu, jest spowodowany głównie:

a) pogarszającym się wyglądem,

b) nieterminowością druku i złą dystrybucją,

c) brakiem zainteresowania się ze strony władz PZF w promocji pisma i jego dystrybucji (dopisek własny:?). Jak zaznaczył J. B. Klima, redakcja „Filatelisty” w tym roku oczekuje większego zainteresowania i pomocy ze strony PZF;

— trwającego dialogu z czytelnikami, którzy redakcję chwala i gania, ale piszą. Dialogu będącego bezspornym sukcesem, do utrzymania i rozwinięcia którego niezbędne jest zaufanie;

— bogactwa zapasu materiałów redakcyjnych — na trzy kolejne numery.

Zabierając głos kol. J. Parfiniewicz wysunął propozycję wprowadzenia czegoś w rodzaju „Młodego Filatelisty”, a więc działu czy rubryki porad dla młodych filatelistów. Poparł ideę drukowania materiałów o działaczach terenowych i kołach, dla dania im należytej satysfakcji. Zaproponował, by ogłosić materiały z tego posiedzenia Rady Redakcyjnej.

Kolega L. Węgrzyn poddał krytyce dział „Czytelnicy piszą”, który — jego zdaniem — powinien być poddawany surowszej selekcji, nie cenzurze a komentarzowi, doborowi materiału, gdyż tak jak jest czasami powoduje zły odbiór, szkodę a nie korzyści.

Kolega K. Paško radzi, by „Filatelista” siedł ze „starszymi” filatelistami, którzy od lat i jemu towarzyszą, z „furtką” dla młodych. Natomiast dostrzega konieczność większej ilości publikacji o sprawach techniki znaczkowej.

Kolega J. Malik omawia szatę zewnętrzną „Filatelisty”, stawiając jej bardzo niską ocenę. Postuluje by technikę druku zmienić na offset. Wprowadzić dział dla młodych, a także cennik światowy znaczków. Uważa, że powinno być więcej materiałów o filatelistyce ZSRR i bratnich krajów socjalistycznych. Ogólnie, pod względem merytorycznym, ocenia „Filateliste” bardzo wysoko.

Dyrektor W. Felczak w sprawach technicznych „Filatelisty” ujawnia własny i kierownictwa MAW niedosyt, ponawiając obietnicę poprawy poziomu graficznego pisma, powrót do okładki (dodatkowe cztery kolumny), próby nowej winiety „Fila-

telisty" oraz „przymiarki” do zmiany techniki druku. Jednak, co mocno zaznaczył, przejście na offset będzie wymagać zwiększenia nakładu do 80—100 tys. egzemplarzy i podwyższenia ceny. Proponuje kolejną — drugą — wkładkę w br., a w latach następnych po jednej w każdym kwartale.

Takie wkładki kwartalne lub osobne broszury na tematy aktualne mogą być wydawane techniką małej poligrafii MAW (papier klasy III, nakład 2—3 tys. egz.). Odnośnie zwrotów „Filatelisty” dyrektor W. Felczak poinformował, że będą w tej sprawie kolejne narady z kolportażem.

W tym miejscu kol. J. Parfiniewicz poinformował, że w swoim czasie Zarząd Okręgu PZF w Warszawie w sprawie zwrotów „Filatelisty” zwracał się do stołecznego kolportażu... ale na list ze słowami krytyki — odpowiedzi się nie doczekał.

Nawiązując do kwestii materiałów organizacyjnych w „Filateliście”, kol. L. Piekarz popiera politykę redakcyjną, choć widziałby więcej informacji, a mniej nazwisk. Jednak z informacji takich w piśmie by nie rezygnował. Uważa za celowe publikowanie większej ilości materiałów ze świata, współczesnych tematów filatelistyki, wystawiennictwa itp. Popiera projekt wprowadzenia rubryki „warsztat zbieracza znaczków” oraz publikowania materiałów na temat techniki druku znaczków pocztowych.

Kolega J. Kozłowski zauważył, że „Filatelista” ma swój styl i oblicze. Jest piśmie dobrze „robionym”, we współpracy z Związkiem, czułym na nowe potrzeby. Jest piśmie profesjonalnym, a nie amatorskim.

Podsumowania dyskusji dokonał kol. H. Białek, wskazując na wartość pomysłu wydawania biuletynów (zeszytów szkoleniowych) „Filatelisty”, jako osobnych broszur mogących służyć Związkowi dla celów szkoleniowych i innych. O samej dyskusji wypowiedział się, że była bardzo bogata i wnosząca wiele nowych aspektów w piśmiennictwie. Zaznaczył, że z walnych zebrań sprawozdawczo-wyborczych w okręgach PZF także były różne sprawy do redakcji „Filatelisty” i wie, że redakcja jest tego świadoma, że jest zainteresowana w poszukiwaniu nowych nośnych haseł dla rozwoju filatelistyki. Był czas kół, czas satysfakcji dla działaczy — pozostały stałe rubryki na dowód tych zainteresowań. Jedną z nich jest rubryka „Czytelnicy piszą”, ale wywołuje ona często niepokój — zbyt dosłownym traktowaniem roli pisma w świetle prawa prasowego.

Wypowiadając się na temat kolportażu kol. H. Białek uważa, iż nadal należy poszukiwać rozwiązań, także przez wzbogacenie treści i szaty graficznej pisma. Wywiady i rozmowy były dobre na pewnym etapie, chcąc je utrzymać trzeba zakładać większe zindywidualizowanie wypowiedzi. Rubryka dla młodzieży oraz zwiększenie materiałów na tematy techniczne są koniecznością dla „Filatelisty”. Ogólna ocena „Filatelisty” jest pozytywna, zespół spełnia oczekiwania Zarządu Głównego PZF, a redaktor naczelny „Filatelisty” uczestniczy w jego pracach.

W odniesieniu do wypowiedzi dyr. W. Felczaka, kol. H. Białek zaproponował by na XIV Zjeździe PZF redaktor „Filatelisty” podniósł tę kwestię, zwłaszcza w sprawie przejścia na offset i zwiększenia nakładu „Filatelisty”.

*Artykuł w oparciu o protokół z posiedzenia Rady Redakcyjnej oraz tezy wystąpienia redaktora naczelnego „Filatelisty” J.B. Klimy, opracował
ANDRZEJ KOPCZYŃSKI*

PROGRAM

podstawowego szkolenia aspirantów kandydatów na sędziów konkursowych PZF

Program niniejszy obejmuje zakres wiadomości, jakie powinien posiadać każdy kandydat na sędziego wystaw filatelistycznych w chwili otrzymania nominacji sędziego klasy III.

Ponadto aspirant powinien posiadać własny (przez siebie opracowany) eksponat — zbiór filatelistyczny, atestowany lub wyróżniony przez jury.

Każdy kandydat na aspiranta powinien posiadać predyspozycje psychiczno-etyczne oraz zasób wiedzy i umiejętności potrzebnych do opracowania zbioru i obiektywnej oceny materiału eksponowanego na wystawie.

TEMATYKA SZKOLENIA

I. Historia poczty — informacje podstawowe

1. Rozwój poczty:
 - poczty okresu przedznaczkowego — antyczne, książęce i królewskie, biskupie i zakonne;
 - poczty państwowe, samorządowe, miejskie i prywatne;
 - poczty konsularne.
 - poczty wojskowe, polowe, plebiscytowe, okupacyjne, obozowe;
 - poczty kolejowe, morskie, rzeczne;
 - wydania lokalne.
2. Podstawowe rodzaje przesyłek listowych:
 - A. listy zwykłe i polecone.
 - B. Lądowe: dylizansowe, kolejowe, samolotowe, motocyklowe.
 - C. Wodne: poczt morskich, rzecznych, podwodnych.
 - D. Powietrzne: gołębie, balonowe, sterowcowe-zeppelinowe, lotnicze, szybowcowe, śmigłowcowe, raketowe, kosmiczne.

II. Wiedza o papierze, technikach drukarskich i kolorach

1. Gatunki i rodzaje papieru:
 - papier drzewny i bezdrzewny,
 - papier czerpany i maszynowy,
 - papier cienki, średni, gruby, gładki, chropowaty itp.,
 - papier kredowany, satynowany,
 - papier ze znakami wodnymi.

Uwaga: poznać cechy wspólne oraz różnice poszczególnych rodzajów papieru i podstawową wiedzę o jego powstawaniu.
2. Farby, barwniki, odcienie kolorów.
3. Technika druku znaczków:
 - druk wypukły — typograficzny,
 - druk wklęsły — staloryt, rotograwiura,
 - druk płaski — litografia, offset,
 - formy drukarskie — arkusze: drukarski i sprzedażny,
 - nadruki.
4. Gumowanie i oddzielanie znaczków:
 - gumowanie — nakładanie kleju,
 - oddzielanie znaczków z arkusza,
 - cięcie i nacinanie,
 - dziurkowanie — ząbkowanie,
 - ząbkowanie liniowe, grzebieniowe, skrzynekowe, krzyżowe,
 - pomiary ząbkowań.

III. Wiedzy o walorach filatelistycznych

1. Rodzaje znaczków pocztowych
 - a) znaczki opłaty,
 - znaczki z dopłatami,
 - znaczki lotnicze,
 - znaczki poleceniowe,
 - znaczki doręczeniowe,
 - znaczki paczkowe (pakietowe, kolejowe),
 - znaczki ekspresowe,
 - znaczki opóźnieniowe,
 - znaczki poczty pneumatycznej,
 - znaczki wojskowe,
 - znaczki wstępnie skasowane,
 - znaczki nie doszłe do obiegu,
 - znaczki niedopuszczone do obiegu,
 - frankatury zastępcze,

- frankatury mechaniczne,
 - bloki, arkusiki, książeczki znaczkowe, znaczki z przywieszkami.
 - b) — znaczki urzędowe,
 - znaczki zwalniające od opłaty,
 - znaczki dobrowolnej opłaty,
 - c) znaczki dopłatne,
 - d) — znaczki niepocztowe,
 - telegraficzne i telefoniczne,
 - poczty morskiej i rzecznej,
 - konsularne,
 - hotelowe,
 - poczty gołębiej.
2. Inne walory filatelistyczne:
 - listy przedznaczkowe,
 - ostemplowania,
 - całości pocztowe (kartki, koperty), sekretniki, aerogramy, pokwitowania telegraficzne, adresy przesyłkowe,
 - całości — listy z obiegu pocztowego,
 - miejscowniki, datowniki według typów, stemple formowe pocztowe, odbiorcze,
 - inne druki pocztowe — pomocnicze.
 3. Dodatkowe oznaczenia przesyłek pocztowych:
 - znaki opłaty zryczałtowanej,
 - cenzury wojskowej,
 - oznaczenia jednostek sanitarnych — przesyłki z okresu epidemii,
 - przesyłki z katastrof lotniczych, kolejowych i morskich.
 4. Formularze pocztowe:
 - przekazy paczkowe i pieniężne,
 - formularze jenieckie,
 - urzędowe zawiadomienia pocztowe.
 5. Próby, błędy, usterki, makulatura:
 - próby,
 - błędy — formy drukarskie, druku, barwy, papieru, ząbkowania,
 - usterki — formy drukarskiej, moletowania, ząbkowania,
 - makulatura.
 6. Urzędowe naśladownictwo znaków pocztowych:
 - nadruki,
 - nowodruki,
 - wzory druków — czarnodruki.
 7. Falszerstwa papieru, gumy, ząbkowania, nadruków, reperacje itp.:
 - falszerstwo na szkodę poczty,
 - falszerstwo na szkodę zbieraczy,
 - falszerstwo propagandowe,
 - wydania fantazyjne.

IV. Rodzaje zbiorów filatelistycznych

1. Zbiór a eksponat.
2. Zbiory generalne:
 - zbiór chronologiczny,
 - zbiór specjalizowany,
 - zbiór badawczy.
3. Zbiory aerofilatelistyki.
4. Zbiory historii poczty i regionalne.
5. Zbiory tematyczne:
 - zbiór tematyczny,
 - zbiór motywowy,
 - zbiór okolicznościowy.
6. Zbiory młodzieżowe.
7. Podstawowe zasady opracowania zbioru na wystawę:
 - karta tytułowa i plan zbioru,
 - gromadzenie i opracowywanie materiału,
 - opracowanie rzeczowe i graficzne.

V. Zasady oceny eksponatu

1. Ocena cech merytorycznych eksponatu, w oparciu o konkretny materiał.
2. Ocena punktowa eksponatu.
3. Studiowanie regulaminów FIP dla wszystkich grup eksponatów.
4. Praktyczna ocena wybranych części eksponatu.
5. Praktyczna ocena eksponatów na wystawach lokalnych — niekonkursowych.
6. Praktyczna ocena eksponatów na wystawach okręgowych — III stopnia — pod nadzorem (opieką) sędziego opiekuna.
7. Gruntowna znajomość zasad wystawienniczych w PZF i regulaminu sędziów konkursowych PZF.

UWAGI:

1. Szkolenie powinno opierać się głównie na samokształceniu.
2. Dla tematów trudniejszych OKS powinien organizować zajęcia seminaryjne w oparciu o przygotowane wprowadzenie do tematu przez sędziego lub fachowca z danej dziedziny.
3. Po zakończeniu przerabiania części materiału, np. historia poczty — przeprowadzić zajęcia sprawdzające opanowanie materiału.
4. Po zakończeniu całego cyklu szkolenia, przeprowadzone zostanie sprawdzenie opanowania materiału przez zespół fachowców wyznaczonych przez GKS i zatwierdzony przez Prezydium ZG PZF.
5. Powołanie aspiranta na sędziego klasy III może odbyć się tylko zgodnie z § 4 pkt. 1, lit. b Regulaminu Sędziów Konkursowych PZF z dnia 27 listopada 1983 r.

Literatura:

1. Zasady wystawiennictwa w PZF.
2. Regulamin Sędziów Konkursowych PZF.
3. Regulaminy wystawiennicze FIP.
4. M. Zaprzal — Filatelistyka w teorii i praktyce.
5. M. Groer — Filatelistyka praktyczna.
6. W. Goszczyński — Vademecum filatelisty.
7. „Filatelista” — artykuły związane z tematem.
8. Katalogi specjalistyczne, krajowe i zagraniczne.
9. Historyczno-Badawczy Biuletyn Filatelistyczny (Łódzki).
10. Opracowania specjalistyczne w biuletynach „Tematyk”.

Powyższy Program został zatwierdzony uchwałą Prezydium ZG PZF Nr 64/XIII/84/Pr z dnia 16 grudnia 1984 roku z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1985 roku (patrz BI PZF Nr 4/32 z 1984 r., s. 34).

WYNIKI OCENY WYDAWNICTW FILATELISTYCZNYCH POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW Z 1984 R.

Na jednym z roboczych posiedzeń Prezydium ZG PZF, odbytym 1 sierpnia 1984 r., dyskutowano nad wydawnictwami okolicznościowymi (kartki, koperty, nadruki), wytwarzanymi z różnych okazji przez poszczególne okręgi Związku. Stwierdzono, nie po raz pierwszy, że szereg z tych wydawnictw nie odpowiada regułom ich kwalifikacji jako pełnowartościowych walorów filatelistycznych. Nadto, iż szata graficzna jak też estetyka w wielu przypadkach pozostawia bardzo dużo do życzenia.

Dlatego też mając na uwadze prowadzenie selekcji, a tym samym propagowanie dobrych i udanych wydawnictw, zawnioskowano do plenum Prezydium ZG PZF o powołanie komisji, której zadaniem byłoby dokonywanie oceny wydawnictw okręgów PZF. Wyróżnione wydawnictwa z kolei żeby ujmować w rejestrze założonym i w tym celu prowadzonym w ZG PZF.

Decyzją plenarnego zebrania Prezydium ZG PZF (07.09.1984 r.) została powołana komisja w składzie: Włodzimierz Głogowski (O/Warszawa), Lech Popielewski (O/Toruń) i Zygmunt Wiatrowski (O/Bydgoszcz). Z ramienia Prezydium ZG PZF pracą komisji kierował kol. Z. Wiatrowski.

Komisja w powyższym składzie pracowała dnia 25 października 1985 roku. Oceną, zgodnie z przyjętymi założeniami, zostały objęte wydawnictwa z 1984 roku. Wynikiem pracy komisji był protokół, którego treść została zatwierdzona przez Prezydium ZG PZF w dniu 26 stycznia 1986 roku.

Łącznie do oceny wpłynęły 174 wydawnictwa, w tym z okręgów: Białystok — 14, Bielsko-Biała — 16, Bydgoszcz — 4, Gdańsk — 17, Kalisz — 2, Katowice — 22, Kraków — 12, Koszalin — 2, Lublin — 5, Łódź — 20, Olsztyn — 16, Opole — 4, Poznań — 8, Rzeszów — 12, Szczecin — 2, Wrocław — 4, Zielona Góra — 11, Toruń — 3. Komisja wyłączyła z oceny 62 wydawnictwa (druki organizacyjne, 57 wydawnictw emitowanych bez sygnatury zezwolenia i inne) traktując je jako wydawnictwa nie-filatelistyczne. Tak więc szczegółowej ocenie pod względem filatelistycznym, graficznym, estetycznym i tematycznym zostało poddanych 112 obiektów filatelistycznych.

A oto wydawnictwa wyróżnione:

- I miejsce — pamiątkowa koperta wydana przez ZO PZF w Poznaniu z okazji dwustronnej wystawy filatelistycznej „PRL—RFN” z sygnaturą ZG PZF i odpowiednim okolicznościowym kasownikiem „Poznań 2—14.11.1984”.
- II miejsce — kartka pocztowa Cp 857 z pamiątkowym nadrukiem „Krajowa Wystawa Filatelistyczna „Grafiflex 84” (Okręg Bielsko-Biała) z odpowiednim okolicznościowym kasownikiem „Bielsko-Biała 1 — 27.05.1984”.
- III miejsce — koperta pocztowa Ck 69 z pamiątkowym nadrukiem „50 lat Związku Harcerstwa Polskiego na Pomorzu Zachodnim” (Okręg Szczecin) z odpowiednim okolicznościowym kasownikiem „Szczecin 1 — 23.06.84”.

Ponadto komisja zwróciła specjalną uwagę na następujące wydawnictwa i okolicznościowe kasowniki:

- pamiątkową kopertę (O/Wrocław) wydaną z okazji wystawy filatelistycznej „Kwiaty na 40-lecie Polski Ludowej — Wrocław 84” z estetycznym i czytelnym kasownikiem „Wrocław 7—22.07.84”;
- blankiet kartki pocztowej z podobizną ks. Józefa Stolarczyka i okolicznościowym kasownikiem „Zakopane 1—12.10.1984” — wydanej przez Koło PZF Nr 260 (Zakopane, Okręg Kraków) w ramach cyklu „Ludzie Tatr”;
- blankiet kartki pocztowej z podobizną Mariana Niklewskiego i okolicznościowym kasownikiem „Toruń 1—14.10.1984”, wydanej z okazji 60-tej rocznicy zorganizowanego ruchu filatelistycznego w Toruniu (Okręg Toruń);
- okolicznościowy kasownik stosowany z okazji XVII ogólnopolskiego spotkania członków Klubu „Marynistów” — „Gdynia 1—4.08.1984” (Okręg Gdańsk);
- okolicznościowy kasownik stosowany z okazji III spotkania „Polarników” — „Poznań 9—18.11.1984” (Okręg Poznań).

Do wydawnictw nieciekawych, wydanych w sposób amatorski, zostały zaliczone trzy do siebie podobne blankiety kartek nadesłanych przez Zarząd Okręgu PZF w Białymstoku, a mianowicie:

- blankiet kartki wydanej z okazji wystawy filatelistycznej „40 lat Leśnictwa w PRL” (Białystok 1—23.09.84);
- blankiet kartki wydanej z okazji XXIII Maratonu Filatelistycznego „Nauka i Technika” (Białystok 1—30.06.1984);
- blankiet kartki wydanej z okazji jak wyżej, ale z nadrukiem na Cp 845. Okolicznościowy kasownik — jak wyżej.

Najniższą ocenę otrzymało wydawnictwo (blankiet kartki) z okazji wystawy filatelistycznej „Bytom 84” (Okręg Katowice). Kartka z wyraźnie zdeformowaną podobizną prof. W. Budryka.

Podobnie niską ocenę uzyskała pamiątkowa koperta wydana z okazji wystawy filatelistycznej Klubu Zainteresowań PZF „Kopasyny” (Okręg Katowice). Nadmierna ilość elementów graficznych zgrupowanych na połowie powierzchni koperty.

Na podstawie materiałów źródłowych opracował Andrzej Kopczyński.

NADRUKI OKOLICZNOŚCIOWE NA POLSKICH KOPERTACH POCZTOWYCH — Ck

(uzupełnienie okresu PRL — cz. II)

Kolejne publikacje opracowane przez Kol. J. Kossowskiego¹⁾, skłoniły mnie do szczegółowej analizy prezentowanych informacji oraz porównania ich ze swoimi zbiorami kopert pocztowych — Ck z wydrukowanymi na nich nadrukami okolicznościowymi. Mając na uwadze dobro filatelistów i możliwość uzupełnienia danych w tym zakresie, opracowałem II część materiału badawczo-porównawczego, który prezentuję Czytelnikom z myślą o dalszej wymianie informacji.

I. Uzupełnienia do zamieszczonych informacji

W tej grupie dodatkowych danych posługuję się numeracją przyjętą przez Kol. J. Kossowskiego w publikacjach dotyczących nadruków okolicznościowych na kopertach pocztowych — Ck, zamieszczonych w „Biuletynach Informacyjnych PZF” Nr 1 i 2 z 1985 roku.

- 71 — „Lenino 12.X.1943 — 40 lat LWP w służbie Ojczyzny. Wzorowy dowódca. Klub Garnizony Gubin 12.X.1983”. Rys. — odznaka Wzorowego Dowódcy. Nakład nadruku 3000 szt. (1000 szt.).
- 73 — Rys. — wizerunek Tadeusza Kościuszki. Nakład nadruku (400 szt.).
- 74 — Nakład nadruku (300 szt.).
- 75 — Nakład nadruku na Ck-69 (1000 szt.).
- 76 — Nakład nadruku (300 szt.).
- 78 — „Sumy — Warszawa — Wał Pomorski — Kołobrzeg — Kłietz — 1944—1984 — 4 PDP”. Koło PZF Nr 1. Rys. — odznaka pamiątkowa kombatanów 4 PDP (Pomorskiej Dywizji Piechoty im. Jana Kilińskiego. Nakład nadruku 3000 szt. (1000 szt.).
- 81 — Rys. — krzyż ZHP z widocznym napisem „Czuwaj”, daty 1934—1984, znak Gryfa Szczecińskiego, lilijki harcercskiej i rodła oraz kontury granic PRL.
- 82 — Napisy na znaku graficznym hufca ZHP „Warszawa ZHP Hufiec Mokotów im. Szarych Szeregów”. Rys. — wizerunek A. Dawidowskiego ps. „Alek” — uczestnika akcji oraz budynek Arsenału. Nakład nadruku łączny 5000 szt.
- 83 — Na znaku graficznym hufca ZHP są napisy: „Warszawa ZHP Hufiec Mokotów im. Szarych Szeregów”. Rys. — wizerunek F. Marciniaka. Nakład nadruku łączny 5000 szt.
- 84 — W rys. duży fragment statku „Neptun” oraz rzeka Odra i oznaczenie 7 opisanych miejscowości: Opole, Zakrzów, Wróblin, Czarnowąsy, Żelazna, Dobrzeń Mł., Dobrzeń Wlk. Nakład nadruku (10.000 szt.).
- 85 — Rys. — wizerunek s/y „Hetman”.
- 86 — Na znaku graficznym hufca ZHP są napisy: „Warszawa ZHP Hufiec Mokotów im. Szarych Szeregów”. Rys. — budynek Arsenału oraz wizerunek Tadeusza Krzyżewicza ps. „Buzdygan”.
- 90 — Nakład nadruku (łączny 3000 szt.).
- 92 — Ck 77 III. Sygn. PPTiT 1984 — 6.000.000²⁾. Rys. — wizerunek aparatu projekcyjnego. Nakład nadruku (łączny 3000 szt.).
- 93 — Rys. — wizerunek budynku szkoły i M. Konarskiego oraz symbolika: Syrenka Warszawska, znak szkół mechanicznych z datami 1985—1985 (powinno być 1885—1985), odznaka młodzieżowa PZF, krzyż harcercski z widocznym napisem „Czuwaj”.
- 96 — Nadruk w barwie brunatnej oraz granatowej. Rys. — kontury granic PRL i Ziemi Odzyskanych, słup graniczny z godłem Polski oraz wizerunki Bolesława III Krzywoustego i żołnierza LWP (w hełmie). Nakład nadruku (łączny 500 szt.).
- 98 — Ck 77 III. Sygn. PPTiT 1984 — 6.000.000. Nakład nadruku (łączny 3000 szt.).
- 99—100 — zob. L.P. 99a, b, c.
- 101 — Ck 80. Sygn. PPTiT 1985 — 2.000.000. Rys. — wizerunek budynku Rotundy Panoramy Racławickiej, a na jej tle wizerunek T. Kościuszki na koniu w pozle jak na płótnie Panoramy Racławickiej. Nakład nadruku (500 szt.).

II. Odmiany opublikowanych nadruków okolicznościowych

Przy uzupełnianiu informacji o odmianach uwzględniłem numerację Kol. J. Kosowskiego, przyjętą w dotychczasowych publikacjach (jak w pkt. I).

- 75a — Ck 73 II — PPTiT 1983 — 10.000.000 (dł. sygnatury nakładowej 64 mm³). Zezwolenie Min. Łączn. Nr PEZ 406 z dn. 02.11.1983. Nadruk w barwie czarnej. Treść: „Wojskowy Klub Kolekcjonerów przy Klubie SOW”. Rys. — wizerunek T. Kościuszki. Nakład nadruku (400 szt.).
- 75b — Ck 73 III — PPTiT 1983 — 10.000.000 (dł. sygnatury nakładowej 58 mm). Pozostałe informacje — jak 75a. Nakład nadruku (100 szt.).
- 79a — Ck 69 — Bez sygnatury nakładowej (1982 — 12.000.000). Zezw. Min. Łączn. Nr PEZ-406 z dn. 30.05.1984. Nadruk w barwach: czarnej i niebieskiej. Treść — „45 Międzynarodowy Zlot Campingu i Caravaningu Łeba'84 Polska 1964—1984 XX lat PFC”. Rys. — fragment mapy Polski z siecią dróg (m.in. droga nr 52) i polami namiotowymi oraz z opisanymi miejscowościami: Łeba, Puck, Hel, Wejherowo, Lębork, Gdynia, Gdańsk. Znaki graficzne: F.I.C.C. oraz P.F.C. Nakład nadruku 7.000 szt.
- 79b — Ck 69 — Bez sygnatury nakładowej (1982 — 12.000.000). Zezw. Min. Łączn. nr PEZ-406 z dn. 30.05.1984. Nadruk w barwach: czarnej i fioletowej. Treść: — „45 Międzynarodowy Zlot Campingu i Caravaningu Łeba'84 Polska 1964—1984 XX lat PFC”. Rys. — fragment mapy Europy z oznaczeniem i opisaniem miejscowości Łeba oraz z umieszczonymi na terenie różnych krajów odpowiednimi międzynarodowymi znakami rejestracyjnymi stosowanymi na samochodach: S, DK, GB, NL, PL, B, D, CS, H, L, A, BG, F, CH, RSM, GR, I, E, a także podobnymi znakami rejestracyjnymi poza mapką: IS, IRL, N, SE, J, TAI, IND, MEX, BR, TR, P, GBZ, IL, MA, oraz znakami graficznymi: F.I.C.C i P.F.C. Nakład nadruku 7.000 szt.
- 87a — Ck 73 I — PPTiT 1983 — 10.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. Nadruk w barwie czarnej. Treść — „425-lecie Poczty Polskiej 1558—1983 — na odnowę zabytków Krakowa — cegiełka 12,50 zł”. Rys. — sylwetki 5 wież m.in. Kościoła Mariackiego w Krakowie oraz znaki graficzne Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa. Nakład nadruku (łącznie) 5.000 szt. („Filatelista” 1984 r. nr 5). Nakład nadruku na Ck 73 I opis 87a (4.500 szt.).
- 87b — Ck 73 III — PPTiT 1983 — 10.000.000 (dł. sygn. nakład. 58 mm). Pozostałe informacje — jak opis Lp. 87a. Nakład nadruku na Ck 73 III opis 87b (400 szt.).
- 87c — Ck 73 III — PPTiT 1983 — 10.000.000 (dł. sygn. nakład. 58 mm). Pozostałe informacje — jak opis Lp. 87a. Nadruk wykonany w barwie brązowej. Nakład nadruku na Ck 73 III opis 87c (100 szt.).
- 88a — Ck 73 III — PPTiT 1983 — 10.000.000 (dł. sygn. nakład. 58 mm). Zezwolenie Min. Łączn. Nr PEZ-406 z dn. 13.09.1984. Nadruk w barwie czarnej. Treść: „Zespół Szkół Zawodowych im. Stanisława Staszica w Parczewie”. Rys. — wizerunek St. Staszica w okrągłej ramce z ozdobnikami i herbem Parczewa. Średnica zewnętrzna ramki 43 mm. Nakład nadruku łączny (na Ck i Cp) 3.000 szt. Nakład nadruku 88a (500 szt.).
- 88b — Ck 73 II — PPTiT 1983 — 10.000.000 (dł. sygn. nakład. 64 mm). Pozostałe informacje — jak 88a. Średnica zewnętrzna ramki 50 mm. Nakład nadruku 88b (100 szt.).
- 88c — Ck 73 III — PPTiT 1983 — 10.000.000 (dł. sygn. nakład. 58 mm). Pozostałe informacje — jak 88a. Średnica zewnętrzna ramki 50 mm. Nakład nadruku 88c (50 szt.).
- 91a — Ck 74 — PPTiT 1983 — 5.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. Nr PEZ-4062. Nadruk w barwie zielonej. Treść: „100 lat kościoła p. w. Piotra i Pawła w Ciechocinku — fresk w kościele”. Rys. — fresk przedstawia anioła wyprowadzającego więźnia za bramę więzienia.. Nakład łączny nadruku na Ck i Cp 3.000 szt. Nakład nadruku 91a (100 szt.).
- 91b — Ck 74 — PPTiT 1983 — 5.000.000. Pozostałe informacje — jak 91a. Nadruku w barwie brązowej. Nakład nadruku 91b (100 szt.).
- 91c — Ck 74 — PPTiT 1983 — 5.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. Nr PEZ-4062. Nadruk w barwie zielonej. Treść: „100 lat kościoła p. w. Piotra i Pawła w Ciechocinku — fresk w kościele”. Rys. — dwóch mężczyzn w pasiakach obozowych, krematorium, ogrodzenie z drutu kolczastego, taczki, dym z komina krematorium w kształcie alegorii o motywach kościelnych m.in. dwa anioły. Nakład nadruku łączny na Ck i Cp 3.000. Nakład nadruku 91c (100 szt.).
- 91d — Ck 74 — PPTiT 1983 — 5.000.000. Pozostałe informacje — jak 91c. Nadruk w barwie brązowej. Nakład nadruku 91d (100 szt.).
- 95a — Ck 69 — Bez sygnatury nakładowej 1982. (12.000.000). Zezwolenie Min. Łączn. Nr PEZ-406 z dn. 02.04.1985. Nadruk w barwie fioletowoniebieskiej. Treść: „Liceum Ogólno-

- kształcające Parczew". Rys. — wizerunek Mikołaja Kopernika i Słońca w ramce 52×65 mm. Nadruk umieszczony w lewej górnej części strony adresowej koperty. Nakład nadruku (1000 szt.).
- 95b — Ck 69 — Bez sygnatury nakładowej 1982. (12.000.000). Pozostałe informacje — jak 95a. Nadruk umieszczony w lewej dolnej części strony adresowej koperty, w barwie brunatnej. Nakład nadruku (1000 szt.).
- 95c — Ck 69 — Bez sygnatury nakładowej 1982. (12.000.000). Pozostałe informacje — jak 95b. Nadruk w barwie czarnej. Nakład nadruku (1.000 szt.).
- 97a — Ck 77 II — PPTiT 1984 — 500.000. Zezwolenie Min. Łączn. Nr PEZ-406 z dn. 28.03.1985. Nadruk w barwie brunatnej. Treść: „Wystawa polskich orderów, medali i odznaczeń wojskowych". Rys. — wizerunek srebrnego krzyża orderu *Virtuti Militari*. Nakład nadruku (300 szt.).
- 97b — Ck 77 II — PPTiT 1984 — 500.000. Pozostałe informacje — jak 97a. Rys. — odznaka I Warszawskiej Dywizji Piechoty z wizerunkiem jej patrona Tadeusza Kościuszki. Widoczne napisy: 1 WDP, Lenino — Berlin — 1943—9V—1945. Nakład nadruku (300 szt.).
- 97c — Ck 77 II — PPTiT 1984 — 500.000. Pozostałe informacje — jak 97a. Rys. — odznaka Bractwa Broni. Widoczne napisy: 1410—1945, Grunwald — Berlin, bractwo broni na straży pokoju i socjalizmu. Nakład nadruku (300 szt.).
- 97d — Ck 77 II — PPTiT 1985 — 500.000. Pozostałe informacje jak 97a. Rys. — 5 szt. różnych orderów *Virtuti Militari* wraz z wstępami orderowymi i baretkami. Nakład nadruku (300 szt.).
- 99a — Ck 80 — PPTiT 1985 — 2.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. Nr PEZ-406 z dn. 28.03.1985. Nadruk w barwie granatowej. Treść: „Ikonaografia Kościuszkowska". Rys. — wizerunek T. Kościuszki z wkomponowanym jego autografem. Nakład nadruku (500 szt.).
- 99b — Ck 80 — PPTiT 1985 — 2.000.000. Pozostałe informacje — jak 99a. Rys. — wizerunek ozdoby na bandolier z wkomponowaną miniaturą T. Kościuszki. Nakład nadruku (400 szt.).
- 99c — Ck 80 — PPTiT 1985 — 2.000.000. Pozostałe informacje — jak 99a. Rys. — reprodukcja jednej z pieczęci wojsk powstańczych o treści: Pieczęć Naczelnika Siły Zbrojnej Narodowej — wolność, całość i niepodległość. Nakład nadruku (300 szt.).

III. Informacje o nadrukach — dotychczas pominiętych

Ponieważ w aktualnej sytuacji nie mam możliwości zmiany numeracji dotychczas opublikowanych nadruków okolicznościowych na Ck, więc opisuję je stosując oddzielną numerację, ale w układzie chronologicznym. W tym uzupełnieniu podaję informację o nadrukach wykonanych: a) na zlecenie (polecenie) Ministerstwa Łączności, b) za zezwoleniem Min. Łączn., c) bez zezwolenia Min. Łączn. Natomiast świadomie pomijam nadruki (przedruki) nowych wartości nominalnych, nowych cen sprzedaży, czy unieważnienia znaków opłaty — gdyż nie są to nadruki o treści okolicznościowej w stosunku do pierwotnego (zrealizowanego) projektu autorskiego kopert pocztowych, symbol Ck. Treść tych nadruków (przedruków) wynika z określonych decyzji i czynności wewnątrzresortowych, a dotyczy zmian w zakresie cen (unieważnienia poprzednich lub określenia nowych), co jednocześnie nie zmienia treści okolicznościowych i tematycznych poszczególnych kopert pocztowych.

Natomiast do opisywanych całostek pocztowych z nadrukami okolicznościowymi włączam również okolicznościowe koperty wydane przez Ministerstwo Łączności, lub na mocy jego decyzji, a przeznaczone jako koperty „firmowe” do wykorzystania w całości lub części nakładu przez wnioskujące instytucje. Takie koperty są często zaopatrzone w adresy i znaki firmowe tych instytucji pozapocztowych i w takiej wersji zostały dopuszczone (wprowadzone) do obiegu pocztowego, a ponadto w całości lub części nakładu nie były sprzedawane w urzędach pocztowych, lecz zostały wykupione lub przekazane odpowiednim instytucjom.

W opisie niniejszych nadruków (dotychczas pominiętych) przyjmuję schemat informacyjny stosowany przez Kol. J. Kossowskiego, uzupełniony o własne propozycje w tym zakresie. Biorąc powyższe pod uwagę, proponuję żeby w celu pełniejszej informacji o nadrukach uwzględnić jeszcze poniższe opisy nadruków okolicznościowych (wydań firmowych) na kopertach pocztowych o symbolu katalogowym — Ck.

1. — Ck 12 — PPTiT III-49-N. 2. 3.000.000, walce V—XIII. Polecenie Min. Łączn. A.G. 402 z dn. 14.06.1949⁴⁾. Nadruk w barwie czerwonej. Treść napisu propagandowego: „Przed wsią polską, przed milionowymi masami chłopów pracujących stanęło dziś olbrzymie zadanie: przebudować i ulepszyć życie wsi polskiej, podnieść dobro-

- był i kulturę mas ludowych. Prezydent R. P. — Bolesław Bierut"). Nakład nadruku ok. 1.000.000 szt.
2. — Ck 12 — PPTiT III-49-N. 2. 3.000.000, walce V—XIII, Polecenie Min. Łączn. A.G. 402 z dn. 14.06.1949. Nadruk w barwie czerwonej. Treść napisu propagandowego: „Umacniajmy jedność i sojusz robotników i chłopów, najtrwalszy fundament władzy ludu pracującego Polski, podstawę siły i rozkwitu naszej ojczyzny. (Prezydent R. P. — Bolesław Bierut). Nakład nadruku ok. 1.000.000 szt.
 3. — Ck 34 — PPTiT-X.61 — 50.000. Zezwolenie Min. Łączn. na zamówienie „Książki i Wiedzy”. Nadruk w barwach: szarej i czerwonej. Treść: „Spółdzielnia Wydawnicza Książka i Wiedza, Warszawa, Smolna 13 — Al. 3 Maja 36 tel.: 6-30-41. Adres teleg.: KiW Warszawa. Nie były w sprzedaży w (okienkach) urzędach pocztowych ze względu na tekst firmowy ⁵⁾. Nakład nadruku 49.400 szt.
 4. — Ck 35 — PPTiT-X.61 — 100.000. Pozostałe informacje jak — Lp. 3. Dodatkowo rys. — firmowy znak graficzny wydawnictwa „Książka i Wiedza”. Nakład nadruku 100.400 szt.
 5. — Ck 38 II — PPTiT-I.64 — 1.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. z dn. 27.04.1964. Nadruk w barwie szarej. Treść: „Akt fundacyjny Kazimierza Wielkiego o utworzeniu Uniwersytetu w Krakowie 12.V.1364 nadający jednocześnie przywileje sprzedawcom ksiąg. 600 lat księgarstwa polskiego 1364—1964”. Rys. — faksymille fragmentu aktu z pieczęcią królewską. Nakład nadruku 102.600 szt. ⁶⁾.
 6. — Ck 54 — Bez sygnatury nakładowej. Wprowadzenie do obiegu pismem okólnym Min. Łączn. z dn. 19.10.1971. Zlecenie (dar) Min. Łączn. dla potrzeb instytucji pozapocztowej do przesyłania druków do 50 g (podziękowań) w obrocie zagranicznym. Napis firmowy w barwie czarnej. Treść napisu firmowego: „Obywatelski Komitet Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie Plac Zamkowy 10. Nr konta Bank Polska Kasa Opieki S.A. 100.700. Nie zginać druk. Pas plier imprimé”. Koperty z tym tekstem firmowym nie były w sprzedaży w urzędach pocztowych, ani nie były dostarczane w abonamencie PPF. Nakład zrealizowany 51.292 szt. Koperty posiadają na odwrocie numerację.
 - 6.a — — — Bez sygnatury nakładowej. Zlecenie Min. Łączn. dla potrzeb instytucji pozapocztowej do przesyłania druków (podziękowań) w obrocie krajowym. W miejscu znaku opłaty umieszczono sylwetkę Zamku oraz napis — klauzulę: opłata pocztowa zryczałtowana. Napis firmowy w barwie czarnej. Treść napisu firmowego: „Obywatelski Komitet Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie Plac Zamkowy 10. Nr konta Warszawa I.O Nr 1.9.122.122. Nie zginać druk”. Nakład tych kopert nieznan.
 7. — Ck 56 — PPTiT XII.72. 4.000.000. Nadruk w barwach: czerwonej i szarej. Treść: „Hala Rysianka PTTK 1324 m”. Rys. — głowa rysia. Nakład nadruku nieznan.
 - 8a. — Ck 62 — PPTiT XII 78. 1.800.000. (Zgoda Min. Łączn. z 1980 r.). Nadruk w barwach: granatowej i szarej. Treść: „Towarzystwo Przyjaciół Przemysła i Regionu założone w 1890 r.”. Rys. — fragment panoramy Przemysła. Nakład nadruku (400 szt.).
 - 8b. — Ck 62 — PPTiT XII. 1.800.000. (Zgoda Min. Łączn. z 1980 r.). Nadruk w barwach: granatowej i brunatnoczerwonej. Treść: „Towarzystwo Przyjaciół Przemysła i Regionu 1890—1980 uhonorowane odznaką „Zasłużony dla Województwa Przemyskiego””. Rys. — znak graficzny Towarzystwa Przyjaciół Przemysła i Regionu z widocznym Zamkiem Przemyskim i herbem Przemysła. Nakład nadruku (200 szt.).
 9. — Ck 69 — Bez sygnatury nakładowej (1982 — 12.000.000). Nadruk w barwie czarnej. Treść: „Jubileusz 700-lecia przyjścia Franciszkanów do Legnicy 1284—1984”. (Napis na tle rysunku kostura — symbolu ubóstwa i żebractwa. Nakład nadruku (500 szt.).
 10. — Ck 69 — Bez sygnatury nakładowej (1982 — 12.000.000). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 02.04.1985. Nadruk w barwie czarnej. Treść: „Liceum Ogólnokształcące Parczew” oraz historia tego gimnazjum i liceum (skład w 32 wierszach). Rys. — wizerunek M. Kopernika w ramce 26×32 mm. (zmniejszenie ilustracji jak w pkt. II poz. 95a, b, c). Nakład nadruku (1.000 szt.), podobne nadruki Lp.: 10, 14, 16, 23 (nakład łączny 3.000 szt.).
 11. — Ck 69 — Bez sygnatury nakładowej (1982 — 12.000.000). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 23.04.1985. Nadruk w barwach: czarnej, niebieskiej, granatowej, czerwonej. Treść: „40 lat Marynarki Wojennej PRL — Korsarz 1945, Orzeł 1951, Hutnik 1984”. Rys. — wizerunki wymienionych okrętów na tle stylizowanych fal morskich i flaga biało-czerwona. Nakład nadruku 3.000 szt.
 12. — Ck 69 — Bez sygnatury nakładowej (1982—12.000.000). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 24.06.1985. Nadruk w barwie czarnej. Treść: „Harcerska Akcja Letnia Białka'85 — Hufiec ZHP Parczew im. Bohaterów Walk w Lasach Parczewskich”. Rys. —

- pole namiotowe, kontury lasu i jeziora oraz żaglówka ZHP. Nakład nadruku (500 szt.), podobne nadruki Lp.: 12, 15a, 15b, 24a, 24b, 28 (nakład łączny 3000 szt.).
13. — Ck 69 — Bez sygnatury nakładowej (1982 — 12.000.000). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 07.08.1985. Nadruk w barwach: granatowej i czerwonej. Treść: „Zjazd absolwentów Wydziału Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Warszawskiej — Warszawa 1985-10-26”. Rys. — wizerunek znaku graficznego politechniki — w wieńcu laurowym popiersie mężczyzny z młotem i kagankiem w rękach nad tarczą herbową z orłem w koronie. Nakład nadruku 3.000 szt.
14. — Ck 70 — PPTiT (1982) 1.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 02.04.1985. Nadruk w barwie czarnej. Pozostałe informacje — jak Lp. 10. Nakład nadruku (500 szt.).
- 15a — Ck 70 — PPTiT (1982) 1.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 24.06.1985. Nadruk w barwie granatowej. Pozostałe informacje jak Lp. 12. Nakład nadruku (500 szt.).
- 15b — Ck 70 — PPTiT (1982) 1.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 24.06.1985. Nadruk w barwie czerwonej. Pozostałe informacje jak Lp. 12. Nakład nadruku (500 szt.).
- 16 — Ck 73 II — PPTiT 1983 — 10.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 02.04.1985. Nadruk w barwie czarnej. Pozostałe informacje jak Lp. 10. Nakład nadruku (500 szt.).
- 17 — Ck 74 — PPTiT 1983 — 5.000.000. Nadruk w barwie ciemnobrunatnej. Treść: „800 lat Inowrocławia — Kościół p. w. Najświętszej Marii Panny — Ruina — XII w. Rys. — murowany kościół z dwoma wieżami, po bokach dwa drzewa. Nakład nadruku (150 szt.).
- 18a — Ck 74 — PPTiT 1983 — 5.000.000. Nadruk w barwie niebieskofioletowej. Treść: „VII Rocznica Pontyfikatu Papieża Jana Pawła II 1978—1985”. Rys. — wizerunek Papieża Jana Pawła II. Nakład nadruku (1000 szt.).
- 18b — Ck 74 — PPTiT 1983 — 5.000.000. Nadruk w barwie karminowoczerwonej. Pozostałe informacje jak Lp. 18a. Nakład nadruku (1000 szt.).
- 19 — Ck 74 — PPTiT 1983 — 5.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406. Nadruk w barwie brunatnej. Treść: „IV Międzynarodowy Kongres Józefologiczny 22—29.09.1985 r. Kalisz”. Nakład nadruku (łączny na Cp i Ck) 4.700 szt. Nakład nadruku na Ck (700 szt.).
20. — Ck 77 II — PPTiT 1984 — 500.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 28.03.1985. Nadruk w barwie granatowej. Treść: „Rotunda Panoramy Racławickiej — Pośrednictwo Pocztowne”. Rys. — jak pkt I, poz. 101. Nakład nadruku (250 szt.).
- 21a — Ck 77 II — PPTiT 1984 — 500.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/1454 z dn. 19.06.1985. Nadruk w barwie brunatnej. Treść: „O braterstwo broni, pokój i socjalizm — XXX lat Układu Warszawskiego — VI Letnia Spartakiada Armii Zaprzysiężonych — Warszawa — Bydgoszcz — Wrocław — sierpień — 1985 r.”. Nakład nadruku (250 szt.).
- 21b — Ck 77 II — PPTiT 1984 — 500.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406/1454 z dn. 19.06.1985. Nadruk w barwie brunatnej. Treść: „O braterstwo broni, pokój i socjalizm — 40-lecie SOW — VI Letnia Spartakiada Armii Zaprzysiężonych — Wrocław — sierpień — 1985 r.”. Rys. — 3 sylwetkowe znaki graficzne dyscyplin sportowych: strzelectwo, piłka ręczna, pływanie. Nakład nadruku (400 szt.).
22. — Ck 77 II — PPTiT 1984 — 500.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 21.01.1986. Nadruk w barwie jasnobrunatnej. Treść: „Okręgowy Przegląd Piosenki Żołnierskiej i Radzieckiej — SOW — Klub Garnizonowy Gubin 1986.02.19—22. Nakład nadruku (250 szt.).
23. — Ck 77 III — PPTiT 1984 — 6.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 02.04.1985. Nadruk w barwie czarnej. Pozostałe informacje jak Lp. 10. Nakład nadruku (1.000 szt.).
- 24a. — Ck 77 III — PPTiT 1984 — 6.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 24.06.1985. Nadruk w barwie czerwonej. Pozostałe informacje jak Lp. 12. Nakład nadruku (500 szt.).
- 24b. — Ck 77 III — PPTiT 1984 — 6.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 24.06.1985. Nadruk w barwie jasnozielonej. Pozostałe informacje jak Lp. 12. Nakład nadruku (500 szt.).
- 25a. — Ck 79 — Bez sygnatury nakładowej (1985 — 2.000.000). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 09.07.1985. Nadruk w barwie czerwonej. Treść: „Kwiaty Zwycięzcom — Okręgowa Wystawa Filatelistyczna Wrocław lipiec 1985”. Nakład nadruku łączny z Lp. 25b. wynosił 3.100 szt. (nakład 25a około 1500 szt.).
- 25b. — Ck 79 — Bez sygnatury nakładowej (1985 — 2.000.000). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 09.07.1985. Nadruk w barwie jasnofioletowej. Treść jak Lp. 25a. Nakład nadruku łączny z Lp. 25a wynosił 3.100 szt. (nakład 25b około 1500 szt.).

26. — Ck 79 — Bez sygnatury nakładowej (1985 — 2.000.000). Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 20.06.1985. Nadruk w barwie jasnobrunatnej. Treść: „Inowrocław — Wystawa Filatelistyczna 800 lat Inowrocławia — Inowrocław 1985-09-15-22”. Rys. — herb Inowrocławia. Nakład nadruku (1500 szt.).
27. — Ck 80 — PPTiT 1985 — 2.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 26.03.1985. Nadruk w barwie granatowej. Treść: „Kolejarze Honorowymi Dawcami Krwi — X lat Klubu HDK w Centralnym Ośrodku Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa”. Rys. — sylwetka elektrowozu ET 22-001. Nakład nadruku 1.000 szt.
28. Ck 80 — PPTiT — 2.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 24.06.1985. Nadruk w barwie granatowej. Pozostałe informacje jak Lp. 12. Nakład nadruku (500 szt.).
29. — Ck 80 — PPTiT VII — 85. 2.000.000. (Zezwolenie Min. Łączn. z 1985 r.). Nadruk w barwie granatowej. Treść: „X lat Muzeum Osadnictwa Wojskowego 1975—1985 — Muzeum Osadnictwa Wojskowego Rynek — Ratusz skr. poczt. 3, tel. 32-13, 59-800 Lubañ Śląski”. Rys. — sylwetka Ratusza — siedziby Muzeum w Lubaniu Śląskim. Nakład nadruku (3000 szt.).
30. — Ck 80 — PPTiT IX — 85. 2.000.000. (Zezwolenie Min. Łączn. z 1985 r.). Nadruk w barwie granatowej. Rys. — znak graficzny Organizacji Narodów Zjednoczonych i dwa stylizowane gołębki — symbole pokoju (z okazji 40-lecia ONZ). Nakład nadruku (200 szt.).
31. — Ck 80 — PPTiT IX — 85. 2.000.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 11.09.1985. Nadruk w barwach: jasnozielonej i pomarańczowej. Treść: „Gen. bryg. Aleksander Waszkiewicz Patron Gubińskich Pancerniaków — Klub Garnizonowy 1985-10-12”. Rys. — orzeł LWP, dwa skrzydła husarskie, czołg, dwie stylizowane gałązki laurowe. Nakład nadruku (1.000 sztuk).
32. — Ck 81 — PPTiT 1985 — 500.000. Zezwolenie Min. Łączn. PEZ-406 z dn. 30.08.1985. Nadruk w barwie granatowej. Treść: „Wystawa Filatelistyczna 800 lat Inowrocławia — Inowrocław — 1985-09-15-22”. Rys. — herb Inowrocławia. Nakład nadruku (1500 szt.).

IV. Sprostowania

Przy okazji niniejszego opracowania chcę wskazać na usterki i błędy, które popełniono przy publikacji tego materiału (część I) w Biuletynie Informacyjnym 1/33 z 1985 r. s. 22—24.

Już w samym tytule dał znać o sobie chochlik drukarski, gdyż wydrukowany tytuł brzmi: „Nadruki okolicznościowe na polskich **kartach** pocztowych — Ck”, a powinno być: „Nadruki okolicznościowe na polskich **kopertach** pocztowych — Ck”. W ostatnim zdaniu pierwszego akapitu powinięto punkty „a, b, c”, co powoduje, że nie wiadomo czego dotyczy powoływanie się na nie w przedostatnim zdaniu drugiego akapitu. Usterkowane zdanie powinno brzmieć: „Uzupełnienia wykonałem na podstawie: a) własnego zbioru, b) innych publikacji, c) korespondencji z innymi filatelistami”.

Ponadto w opublikowanym tekście stwierdziłem następujące usterki w porównaniu z maszynopisem tego opracowania:

- s. 23, w. 23 od dołu, przy 15a jest „Nr PEZ-402, a powinno być: PEZ-42” gdyż tak jest w stopce tego nadruku na Ck 62 NII.
 - s. 23, w. 10 od dołu, przy 26a jest: „Nakład nadruku 1000 szt.”, a powinno być: „Nakład nadruku (1000 szt.)”.
 - s. 23, w. 9 od dołu przy 29a jest: „Ck 63 N. IV.”, a powinno być: Ck62N.IV.”.
 - s. 23, w. 3 od dołu przy 30a jest: „XX-lecie Koła Łowieckiego „Łoś”, a powinno być: „XX-lecie Wojskowego Koła Łowieckiego „Łoś”.
 - s. 24, w. 6 od góry przy 33a jest: „Zezwolenie Min. Łączn.”, a powinno być: „(Zezwolenie Min. Łączn.)”.
 - s. 24, w. 24 od góry przy 57a jest: „Ck-PPTiT”, a powinno być: „Ck 64-PPTiT”.
- Jednocześnie proszę o poprawki i uzupełnienia opublikowanego tekstu o informacje, które uzyskałem już po jego opublikowaniu.
- na s. 23, w. 14 od góry przy 49 jest „Nakład nadruku (1000 szt.)”, a powinno być: „Nakład nadruku 3.000 szt. („Filatelist—Tematyk—D” 11/1980)”.
 - na s. 23, w. 3 od dołu dodać zdanie: „Sygnatura nadruku pionowo z lewej strony części adresowej koperty”.

1) J. Kossowski „Nadruki na kopertach pocztowych — Symbol Ck” w „Biuletynie Informacyjnym PZF” 1985 r. nr 1, s. 26—28 oraz J. Kossowski „Nadruki na kopertach pocztowych PRL — Symbol Ck” w „Biuletynie Informacyjnym PZF” 1985 r. nr 2, s. 36.

- 2) Uważam, że przy katalogowaniu Ck 77 i opisywaniu nadruków okolicznościowych na nich należy uwzględnić następujący podział: Ck 77 I — okolicznościowa, liniatura i napisy niebieskie, sygn. PPTiT 1984 — 500.000, Ck 77 II — obiegową, liniatura i napisy brunatne, sygn. PPTiT 1984 — 500.000, Ck 77 III — obiegową, liniatura i napisy brunatne, sygn. PPTiT 1984 — 6.000.000.
- 3) Uważam, że przy katalogowaniu Ck 73 i opisywaniu nadruków okolicznościowych na nich należy uwzględnić następujący podział: Ck 73 I w sygn. występuje „proj. proj”, Ck 73 II w sygn. występuje „proj”, dł. sygn. 64 mm, Ck 73 III w sygn. występuje „proj”, dł. sygn. 58 mm.
- 4) Zob. St. Żółkiewski „Całostki polskie” cz. I, wyd. PZF, Warszawa 1958 r. str. 14—15, 96 — m.in. pismo z Min. Łączn. A.G. 402 z 14.06.1949 r.
- 5) Zob. „Filatelista” 1961 r. nr 21, s. 409.
- 6) Zob. „Krakowski ruch filatelistyczny 1893—1968” wyd. PZF, Kraków 1968, s. 162.
- 7) Informacje podawane przeze mnie w nawiasach, tak w poprzednim, jak i niniejszym opracowaniu, a dotyczące np. wysokości nakładu nadruku, zezwolenia Min. Łączn. itp. — nie wynikają z treści nadruku lub jego sygnatury, lecz przedstawiają dane z innych źródeł pośrednich albo są szacunkowe. Pozostałe informacje w nawiasach mają charakter uzupełniający podstawowe dane identyfikujące — katalogowo.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

ANDRZEJ LIPSKI

1923—1986

Długa nieublagana choroba zabrała z grona żyjących długoletniego i zasłużonego działacza filatelistycznego Andrzeja Lipskiego, który przez ponad 40 lat aktywnie uczestniczył w działalności polskiego ruchu filatelistycznego i służył mu z wielkim poświęceniem. Zmarł w dniu 8 stycznia 1986 r.

Urodził się w Krakowie w dniu 2 stycznia 1923 r. Rodzice jego byli zasłużonymi kustoszami bibliotek Czartoryskich i Jagiellońskiej. Do szkoły powszechnej i gimnazjum uczęszczał w Krakowie, kończąc do wybuchu II wojny światowej pierwszą klasę licealną. Po wyzwoleniu zdał maturę i odbył studia wyższe w Akademii Ekonomicznej w Krakowie, uzyskując w 1949 roku tytuł magistra nauk ekonomicznych.

Pracę zawodową rozpoczął w 1940 r. Po studiach w latach 1948—1949 pracował w Polskich Zakładach Zbożowych w Krakowie jako kierownik Łuszczeni „Oryza”, a w latach 1950—1956 w Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego w Krakowie na stanowisku kierownika inwestycji, głównego dyspozytora, zastępcy dyrektora oddziału budowlanego, a następnie dyrektora biura produkcji pomocniczej. W 1956 roku kierował działem nauczania w WSE w Krakowie. W latach 1957—1969 był dyrektorem Krakowskich Zakładów Gastronomicznych w Krakowie i Nowej Hucie. Od 1970 r. pracował w turystyce, jako kolejno dyrektor BEF PTTK Okręgu Krakowskiego, I zastępca przewodniczącego WKKFiT w Krakowie i ostatnio jako główny specjalista do spraw osobowych w KPT „Wawel—Tourist” w Krakowie.

W 1950 r. wstąpił w szeregi PZPR. Przez wiele lat był wykładowcą szkolenia ekonomicznego dla aktywów partyjnego. Jego nazwisko wiąże się również z wieloma funkcjami społecznymi, jakie spełniał w swoim pracowitym życiu. W latach 1980—1981 był przewodniczącym Zarządu Głównego Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami w Polsce, a ostatnio I wiceprezesem Zarządu Głównego TOnZ. Od 1981 r. był przewodniczącym Krajowej Rady Pilotów Wycieczek Zagranicznych w Polsce. Z zakresu turystyki był autorem skryptu dla PTE i podręcznika akademickiego dla MSWF w Krakowie.

Na szczególne podkreślenie zasługuje jego praca społeczna w Polskim Związku Filatelistów. Z filatelistyką był związany od pierwszych lat młodości. Do organizacji filatelistycznej na terenie Krakowa wstąpił w 1945 r., a w 1947 r. wobec niezorganizowania ruchu filatelistycznego w Polsce stał się inicjatorem i współzałożycielem Związku Stowarzyszeń Filatelistycznych w Polsce. W 1948 r. brał udział w Zjeździe organizacyjnym tego Związku i jako jedyny przedstawiciel Krakowa wszedł w skład jego Zarządu Głównego. W latach 1946—1950 pełnił funkcję sekretarza i członka Zarządu Polskiego Towarzystwa Filatelistycznego w Krakowie. W 1947 r. wraz z innymi filatelistami krakowskimi był organizatorem pierwszej Spółdzielni Handlowej Zrzeszonych Filatelistów „Glob”.

Po powstaniu w 1950 r. PZF był z ramienia Zarządu Głównego organizatorem Związku w okręgu krakowskim. W latach 1966—1973 pełnił funkcję członka Zarządu Głównego, a w latach 1965—1969 również przewodniczącego Komisji Tematycznej ZG PZF. Szeroką działalność prowadził w PZF w Krakowie. W latach 1962—1985 pełnił funkcję członka i w latach 1962—1973 wiceprezesa Zarządu Okręgu oraz w latach 1962—1964 przewodniczącego Komisji Tematycznej Zarządu Okręgu PZF. W czasie

przynależności do PZF brał aktywny udział w organizacji wielu imprez i wystaw filatelistycznych, m.in. był komisarzem oddziałowym VIII OWF, członkiem komitetów organizacyjnych takich wystaw, jak m.in. „Jagiellonica” i X OWF „Kraków 68”. W 1968 r. wchodził w skład Komitetu Organizacyjnego Obchodów 75 Rocznicy Ruchu Filatelistycznego w Polsce i pełnił funkcję wiceprzewodniczącego tych obchodów w krakowskim okręgu PZF.

Prowadził szeroką działalność filatelistyczno-popularyzatorską. Był autorem szeregu publikacji w „Filateliście” i Informatorze Koła PZF Nr 1 w Krakowie, wygłaszał liczne referaty i odczyty na sympozjach filatelistycznych i zebraniach szkoleniowych w krakowskim okręgu PZF. Był członkiem Komitetu Redakcyjnego monografii „Krakowskiego ruchu filatelistycznego 1893—1968” i jej współautorem. W 1969 r. był członkiem Jury Konkursu na publikacje filatelistyczne w prasie, radio i telewizji, a w 1970 i 1975 r. członkiem Jury Medalu za Zasługi dla Rozwoju Publicystyki filatelistycznych.

Był znanym i cenionym wystawcą filatelistycznym. Posiadał szereg zbiorów, z których na szczególną uwagę zasługiwała kolekcja „Kraków w filatelistyce” eksponowana na wielu wystawach krajowych i zagranicznych, nagrodzona wysokimi wyróżnieniami.

Za swą działalność zawodową i społeczną został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem X-lecia Polski Ludowej, Medalem 30-lecia PRL, Medalem 40-lecia PRL, Złotą Odznaką „Za Pracę Społeczną dla Miasta Krakowa”, Złotą i Srebrną Odznaką Honorową PZF, Brązową Odznaką „Za Zasługi dla Filatelistyki Polskiej”, Srebrną Odznaką „Zasłużony Pracownik Łączności” oraz wieloma innymi odznaczeniami i medalami regionalnymi i związkowymi.

Jego śmierć przyniosła polskiej i krakowskiej organizacji PZF wielką stratę. Odszedł od nas ofiarny i aktywny działacz głęboko zaangażowany w ruch filatelistycznym, serdeczny przyjaciel i kolega.

Został pochowany na Cmentarzu Rakowickim w dniu 16 stycznia 1986 roku. W jego ostatniej drodze towarzyszyli Mu liczni mieszkańcy Krakowa, a wśród nich grono przyjaciół—filatelistów. W pogrzebie uczestniczyli przedstawiciele okręgowych władz PZF, którzy złożyli na grobie Zmarłego wieniec.

Pamięć o Nim pozostanie na zawsze w naszych sercach.

ZARZĄD OKRĘGU PZF W KRAKOWIE

WSPOMNIENIA O MGR. INŻ. ZYGMUNCIE SKROBECKIM HONOROWYM CZŁONKU POLSKIEGO ZWIĄZKU FILATELISTÓW

W dniu 31 stycznia 1986 roku w wieku 92 lat zmarł nieodżałowanej pamięci, były długoletni prezes Zarządu Okręgu PZF w Białymstoku — Członek Honorowy Polskiego Związku Filatelistów Kolega mgr inż. Zygmunt Skrobecki.

Od 1950 roku do ostatnich dni swojego życia — aktywny działacz ruchu filatelistycznego na Białostocczyźnie.

W zmarłym straciliśmy wielkiego przyjaciela, człowieka o niezwykłym zaangażowaniu w działalności filatelistycznej, społecznej i zawodowej.

W ostatniej drodze Zmarłego w dniu 6 lutego 1986 roku odprowadzili członkowie Prezydium ZO PZF z prezesem Aleksandrem Stepanczenko, współtowarzysze, przyjaciele, członkowie Koła PZF Nr 39, którego był przewodniczącym do ostatnich dni swojego życia oraz licznie zgromadzeni mieszkańcy miasta.

Zarząd Okręgu PZF w Białymstoku wysoko cenił bezinteresowne zaangażowanie i zasługi, jakie włożył mgr inż. Zygmunt Skrobecki w rozwój naszego Okręgu. Począwszy od 1954 r. wybierany był do władz najpierw Oddziału, a następnie Okręgu PZF w Białymstoku.

W latach 1963—1974 pełnił funkcję prezesa Zarządu Okręgu. W 1977 roku za aktywną działalność na rzecz filatelistyki otrzymał tytuł Członka Honorowego PZF — najwyższą godność w PZF.

Kolega Zygmunt Skrobecki w pracy społecznej wykazywał wysokie zaangażowanie i pryncypialność, serdeczność i bezinteresowność, a przede wszystkim skromność. Jego skromność osobista i pryncypialność były dla nas przykładem budującym wielki szacunek dla Jego jako człowieka i jako działacza.

Interesował się nieprzerwanie rozwojem filatelistyki wśród młodzieży. Dowodem tego było, że rok rocznie fundował ze swoich osobistych zbiorów trzy nagrody dla uczestników—zwycięzców w półfinale Maratonu Filatelistycznego dla Młodzieży.

Należy podkreślić, że Zygmunt Skrobecki mimo sędziwego wieku, aż do ostatnich dni życia był przewodniczącym Koła PZF Nr 39, które liczyło ponad 400 członków. Sam osobiście zbierał składki i rozprowadzał abonament wśród swoich członków. Twierdził, że ta praca społeczna trzyma go przy życiu, gdyż czuje się on jeszcze potrzebny, tak dla Zarządu Okręgu, jak i dla swoich członków, z którymi miał zawsze bezpośredni kontakt.

Mgr inż. Zygmunt Skrobecki za aktywną działalność społeczną i filatelistyczną w 1968 roku otrzymał Złotą Odznakę PZF. Z okazji 25-lecia PZF wręczono Mu medal. Uhonorowano Go srebrną Odznaką „Zasłużony Białostocczyźnie”. Za długoletnią aktywną działalność zawodową Rada Państwa nadała Mu Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. W zmarłym tracimy zasłużonego działacza ruchu filatelistycznego, prawego i szlachetnego człowieka.

ZARZĄD OKRĘGU PZF W BIAŁYMSTOKU

ISSN 0137-9593

BIULETYN INFORMACYJNY PZF

Wydawca: Polski Związek Filatelistów
Adres redakcji: Zarząd Główny 00-272 Warszawa
Rynek St. Miasta 14
Redaktor Biuletynu: Marian Chabowski

Biuletyn Informacyjny PZF jest rozprowadzany
za pośrednictwem Okręgów PZF

DRUK: BIELSKIE ZAKŁADY GRAFICZNE
zam. 391/86 3.000 egz. P-64